

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

III legislatura

Any 1992

Núm. 23

Presidència del Molt Honorable Sr. Cristòfol Soler i Cladera

Sessió celebrada dia 12 de març del 1992, a les 16'30 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

1.- PREGUNTES:

1) R.G.E. núm. 811/92, presentada pel Diputat Sr. Ramon Orfila i Pons, del Grup Parlamentari PSM i EEM, amb la formulació següent:

“Com s’elabora el quadern d’Editur que es presenta a Fitur i qui revisa els seus continguts?”

2) R.G.E. núm. 2243/91, presentada pel Diputat Sr. Sebastià Serra i Rusquets, del Grup Parlamentari PSM i EEM, amb la formulació següent:

“Segons la Conselleria d’Indústria, és viable l’empresa Astilleros de Mallorca, SA.?”

3) R.G.E. núm. 280/92, presentada pel Diputat Sr. Damià Pons i Pons, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:

“Quina persona, grup o entitats han fixat els criteris i determinat els continguts artístics del pavelló de Balears a l'Expo-92?”

4) R.G.E. núm. 703/92, presentada pel Diputat Sr. Albert Moragues i Gomila, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:

“Quines mesures de vigilància ha establert la Conselleria d'Agricultura i Pesca per tal de fer complir els horaris establerts quant a pesca d'arrossegament?”

5) R.G.E. núm. 721/92, presentada pel Diputat Sr. Pere Sampol i Mas, del Grup Parlamentari PSM i EEM, amb la formulació següent:

“Atès que la Comunitat Autònoma de les Illes Balears ha obtingut una finançació addicional de 34.372,8 milions de pessetes en els propers 5 anys, mitjançant un acord qualificat de molt positiu pel Govern, i atès que la inversió acumulada en depuradores només s'estima en 21.000 milions de pessetes fins a l'any 1996, ¿pensa el Govern destinar una part dels 34.372,8 milions a finançar les depuradores i, en conseqüència, suprimir o reduir l'impost denominat cànon de sanejament d'aigua?”

6) R.G.E. núm. 862/92, presentada pel Diputat Sr. Joan Francesc López i Casasnovas, del Grup Parlamentari PSM i EEM, amb la formulació següent:

“Quines actuacions ha duit a terme la Conselleria d'Obres Públiques i Ordenació del Territori del Govern de les Illes Balears davant el fet denunciat d'haver-se construït una edificació dins una ARIP, al lloc anomenat l'Enzell que, entre d'altres infraccions, ja que no té llicència d'obres ni ha estat declarada d'interès social, incompleix l'article 16.3 de la Llei d'espais naturals?” (Ajornada).

7) R.G.E. núm. 376/92, presentada pel Diputat Sr. Serra i Busquets, del Grup Parlamentari PSM i EEM, amb la formulació següent:

“Davant les declaracions (no rectificades) realitzades pel General Sr. Pablo Güil Pijuán, en les quals qualificava la política lingüística del Govern autonòmic de Balears de terrorista -a més de la del Govern autonòmic de Catalunya i de la Universitat de les Illes Balears-, ¿quina actuació ha pres el President del Govern de les Illes Balears davant aquest fet?”.

8) R.G.E. núm. 704/92, presentada pel Diputat Sr. Albert Moragues i Gomila, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:

“Quan pensa el Govern de la Comunitat Autònoma remetre els criteris per a l'elaboració d'un pla director sectorial d'ubicació d'indústries energètiques a l'illa de Menorca?”.

9) R.G.E. núm. 863/92, presentada pel Diputat Sr. Joan Francesc López i Casasnovas, del Grup Parlamentari PSM i EEM, amb la formulació següent:

“L'explotació d'àrids a Tirant (es Mercadal), compta amb el pla de restauració obligatori?”. (Ajornada).

10) R.G.E. núm. 864/92, presentada pel Diputat Sr. Joan Francesc López i Casasnovas, del Grup Parlamentari PSM i EEM, amb la formulació següent:

“Per què contestà la Conselleria de Cultura la Pregunta amb R.G.E. núm. 1398/91, relativa a incompliment per part del Govern de les Illes Balears de la normativa de normalització lingüística, dient que el diputat que sotscriu hagi fet “manifestacions en els mitjans de comunicació que falsegen la realitat?”. (Ajornada).

II.- INTERPEL·LACIONS:

1) R.G.E. núm. 296/92, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a aplicació de la Llei 9/91, del cànon de sanejament d'aigües.

2) R.G.E. núm. 401/92, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a política industrial.

III.- PROPOSICIÓ NO DE LLEI:

R.G.E. núm. 2275/91, presentada pel Grup Parlamentari PP-UM, relativa a crisi en la construcció nàutica a les Illes Balears.

I.1).- PREGUNTA R.G.E. NÚM. 811/92, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. RAMON ORFILA I PONS DEL GRUP PARLAMENTARI PSM I EEM.

EL SR. PRESIDENT:

Sres. i Srs. Diputats, bones tardes a tots. Començam aquesta sessió plenària d'avui pel primer punt de l'Ordre del Dia, que són les preguntes. Vull fer observar que les incloses a l'Ordre del Dia d'avui presentades pel Diputat Sr. Joan Francesc López i Casasnovas, a petició seva queden ajornades per a propera sessió plenària. Començam per la primera, que és la núm. 811, formulada pel Diputat Sr. Orfila i Pons del Grup Parlamentari PSM i EEM, sobre elaboració del quadern d'*Editur*. Té la paraula el Sr. Diputat Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. El quadern presentat com a suplement en el semanari professional de turisme *Editur*, en la seva edició especial *Fitur 92*, publicada el gener d'enguany, amb l'anagrama d'IBATUR ben visible a la primera pàgina, a la darrera pàgina i també en una pàgina interior, i dedicada a Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, té una part del seu contingut dubtosament mereixedora de ser patrocinada des de l'Administració per la quantitat de disbarats que arriba a dir. És per açò que hem adreçat la següent pregunta al Conseller de Turisme: Com s'elabora el quadern d'*Editur* que es presenta a *Fitur* i qui revisa els seus continguts?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Jaume Cladera i Cladera):

Sr. President. Sr. Orfila. Aquests tipus de revista es fan periòdicament cada vegada que hi ha una fira i el que proposa l'editor és fer un suplement a la seva revista addicional i demana publicitat a distintes entitats públiques i empreses privades. Si vostè agafa la revista veurà que hi ha infinitat d'anuncis d'empreses privades i també d'empreses públiques, una de les quals és IBATUR. A part d'això, el seu contingut és únicament i exclusivament responsabilitat de l'editor, ja que ni la Conselleria de Turisme ni IBATUR hi tenim cap tipus de compromís. Normalment es col·labora amb un anunci i aquest anunci es fa partint de la base de la professionalitat i de la implantació d'aquesta revista en el mercat. *Editur* és una revista que fa 20 anys que és dins el mercat i, per tant, quan proposa fer un suplement a IBATUR normalment se li diu que sí, sense cap tipus de desconfiança, partint de la professionalitat demostrada durant tots aquests anys.

Amb el que no estam d'acord i hi estam amb vostè és que no hi ha cap revista autoritzada per dur la capçalera d'IBATUR com du aquesta revista a la primera pàgina. Demanarem a l'editor d'*Editur* a veure per què ho ha fet i li direm que el fet no es repeteixi. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. conseller. Vol fer ús de la paraula, el Diputat?

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. El fet, Sr. Conseller, és que IBATUR subvenciona en part o patrocina a través del pagament d'aquest anunci aquesta revista i que es compromet la nostra Comunitat Autònoma pel fet que aquest anagrama d'IBATUR surti a primera, a darrera i a una pàgina interior, i que no podem permetre, des de l'òptica del turisme que volem aconseguir per a les nostres illes, que es doni una informació tan mal elaborada com aquesta i molt manco quan amb una simple, però atenta lectura es podria detectar les fallades que jo, que som un profà en la matèria, he pogut trobar simplement repassant-la i fullejant-la, referent a l'illa de Menorca.

Jo puc acceptar, Sr. Conseller, que s'equivoquin en ubicar les festes de Sant Martí a Alaior en lloc des Mercadal, les de Sant Jaume a Fornells en lloc des Castell, però el que no té sentit és que una cosa simple com les galeries d'art en posi dues a Ciutadella que són la mateixa, que consideri galeria d'art a SEBIME i al Museu de Sant Felip i acabi amb dues perles inefables: la galeria Recuerdo López, inexistent, a l'adreça de la qual hi ha en aquests moments una clínica veterinària, i la Seguí Mercadal, que tampoc no existeix i que la seva adreça coincideix exactament i sospitosament amb la seu insular del PP de Maó. Sospitosament, perquè ja es pot imaginar que sempre n'hi ha de malpensats que hi poden veure un missatge subliminar que vengui a dir que per a artistes, els de Sant Jordi 31, o sigui els del PP de Maó.

Obviaré, Sr. Conseller, la complicació de posar en pràctica el receptari pel que fa a l'elaboració de la caldereta de llagosta, un ingredient especialíssim del qual és el *pan blanco de Mahón*, cosa que ha provocat esgarrifances a més d'un ciutadallenc, però Sr. Conseller, jugam amb la salut del cuiner afecionat quan, emulant els *caratecas*, se li recomana rompre la llagosta en quatre trossos amb la mà, i a la seva salut mental quan l'obligam a posar la llagosta viva, no sabem si al mateix temps o de forma rotativa, "*en cinco tazas de agua hirviendo*". Voluntàriament m'oblidaré del "*guiso*" típic de Menorca definit com a "*atún a la mahonesa*" que encara no he trobat a cap restaurant i, per no fer-los riure, no entraré a considerar el virtual baf del "*carnero al horno con sobrasada*" que jo m'he atrevit a traduir *-traductore, tradditore-* com a mardà al forn, però permetre's posar com a peu de foto -i aquí també hi ha l'anunci d'IBATUR, és aquest el que paguen vostès- la denominació de Cala Saona, a Formentera, baix la foto d'una Cala Galdana trucada perquè no es vegi cap hotel ni cap construcció ja em sembla imperdonable, Sr. Conseller.

No podem pagar anuncis a una revista que diu uns disbarats d'aquesta envergadura i cregui'm que n'he deixat molts dins el tinter que gustosament, si vol, els hi explicaré defora. No ho podem fer perquè la nostra imatge és en joc, el turista no es mereix que l'enganyin i nosaltres tampoc no mereixem que es doni aquesta imatge nostra. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Vol fer ús de la paraula, el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Jaume Cladera i Cladera):

Sí, Sr. President, desgraciadament n'he de fer ús. Davant aquests arguments no tenc res a dir, com pot suposar; aquestes equivocacions són tan lamentables que no hi ha arguments que les puguin rebatre, l'únic que li vull dir és que ni IBATUR ni la Conselleria de Turisme són responsables d'aquesta informació. Tom a repetir que el funcionament de tota l'edició d'aquestes revistes és que l'editor proposa fer un suplement i que demana a les institucions públiques i a les empreses privades la seva col·laboració amb anuncis. És cert que quan s'acorda un anunci no es coneix el contingut, perquè aquest és responsabilitat de l'editor, però com a conseqüència de la seva objecció a aquesta revista prenc en consideració que a partir d'avui haurem de prendre mesures per saber, quan es pren una decisió de col·locar un anunci a una exclusiva, diríem, d'informació de Balears, que hi hagi la seguretat que sortirà bé. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

1.2) PREGUNTA R.G.E. NÚM. 2243/91, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. SEBASTIÀ SERRA I BUSQUETS DEL GRUP PARLAMENTARI PSM I EEM.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta següent, que és la 2243, que formula el Diputat Sr. Sebastià Serra i Busquets, del Grup Parlamentari PSM i EEM, sobre viabilitat de l'empresa *Astilleros de Mallorca SA*. Té la paraula el Diputat Sr. Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, sr. President. Sr. Conseller d'Indústria, en aquest Parlament varem tenir un debat llarg damunt la viabilitat de l'Empresa *Astilleros de Mallorca S.A.* i, per altra banda, hi ha hagut tot un conjunt d'actuacions del comitè d'empresa d'*Astilleros de Mallorca* i també hi ha hagut un pla de viabilitat fet des de la mateixa empresa, però també amb intervenció de l'Administració de l'Estat. Nosaltres volem saber amb precisió l'opinió del Govern, de la Conselleria d'Indústria, sobre la viabilitat d'aquesta empresa, i ho deim per moltes de raons, com pot imaginar. És ben ver que avui hi ha una proposició no de llei de característiques semblants però continuam insistint: Segons el Govern, és viable o no l'empresa *Astilleros de Mallorca*?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA (Cristòfol Triay i Humbert):

Sí, Sr. President. Nosaltres entenem que evidentment aquesta empresa té viabilitat sempre que el Ministeri d'Indústria accepti aquest pla de viabilitat que oportunament va presentar

Astilleros Mallorca, açò per una banda, i també, i açò ja ho vam dir en el debat, sempre que l'empresa en concret faci l'ampliació de capital que l'Administració, en aquest cas, li demana que faci. Com vostè ha dit molt bé, avui hi ha una proposició del grup que dona suport al Govern que bàsicament, per una banda demana a l'Administració central que aquest pla de viabilitat presentat es dugui a terme i, des de la nostra Administració autonòmica, nosaltres estam disposats, com vostè veu al punt 2 de la proposició no de llei que llavors es debatrà, a col·laborar en el tema de formació, en el tema d'incentius, en el tema de suport a rebaixa de tipus d'interès en els crèdits que, si de cas, l'empresa vulgui demanar.

Per tant, amb la col·laboració conjunta de l'Administració central, l'empresa com a tal amb una ampliació de capital i l'Administració autonòmica, jo crec que sí que pot ser viable. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, Sr. Serra?

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Sí. En aquest cas, podem fer la resposta extensiva: Tota empresa és viable, idè. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Serra. Vol tomar a fer ús de la paraula, el Sr. Conseller?

1.3) PREGUNTA R.G.E. NÚM. 280/92, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. DAMIÀ PONS I PONS DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta següent, que és la núm. 280, que formula el Diputat Sr. Damià Pons i Pons del Grup Parlamentari SOCIALISTA sobre responsable dels continguts artístics del pavelló de Balears a l'Expo-92. Té la paraula el Diputat Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President. Srs. i Srs. Diputats. Sra. Consellera, l'avinentesa de disposar d'un pavelló a un lloc on es preveu una assistència tan massiva com l'Expo-92 crec que obliga a un exercici de responsabilitat i a una selecció acurada del seu contingut. Ahir no li vàrem poder formular la pregunta a veure quins havien estat els criteris que havien determinat la selecció dels continguts artístics del pavelló de les Balears a l'Expo, i avui ve la pregunta que lògicament havia de ser posterior: A veure quina persona, grup o entitats s'han responsabilitzat d'aquests continguts artístics.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Vol fer ús de la paraula, la Sra. Consellera? Té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Mª Antònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Veig que el Sr. Pons no pot evitar fer-me preguntes, encara que crec que ahir el Sr. Gilet, Adjunt a la Presidència, li va dir que creia que no era una resposta meva, sinó del Govern en general. IFEBAL no depèn de mi i, per tant, no sé quins han estat els criteris. Sé que hi ha una comissió encarregada dels temes culturals, de la qual forma part un membre de la Conselleria, el Director General d'Educació, però crec que la pregunta hauria d'anar als responsables de la institució, que li podrien donar una resposta millor que la meua personal. No obstant, si el Sr. Pons insisteix, puc revisar els criteris i exposar-los-hi en un altre moment.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Vol fer ús de la paraula, el Sr. Diputat? Té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. El canvi de la Sra. Consellera pel Sr. Gilet per a aquest Diputat és inacceptable i per tant no es va admetre per raons de contingut, perquè vostè té la responsabilitat, entre altres matèries, de la cultura de les Illes Balears. Els continguts artístics del pavelló de les Illes Balears a l'Expo cauen dins la seva àrea competencial; no podem inventar excuses que hi ha IFEBAL o altres àrees en el Govern per no afrontar aquesta responsabilitat. De totes maneres, Sra. Consellera, li agrairia que posàs un termini i que es comprometés - tal vegada a la pròxima comissió de cultura, si no ho vol fer en aquest plenari - a donar resposta complida a les dues preguntes que ha formulat i continua formulant el Grup SOCIALISTA i, una per absència seva i l'altra perquè veig que no ho du preparat, no s'han contestat.

EL SR. PRESIDENT:

Vol tornar fer ús de la paraula, la Consellera? Té la paraula.

LA SRA CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Mª Antònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Ahir jo era absent, quan es varen fer les preguntes, perquè no en tenia cap a respondre, i avui no tenc què respondre a aquesta pregunta. Vostè es pot dirigir al Govern i un responsable del Govern li donarà una resposta puntual a la seva pregunta, però vostè no pot dirigir les preguntes al membre del Govern que vulgui, encara que ell no hagi duit directament aquesta matèria, perquè em pareix absurd. Tengui en compte que IFEBAL, l'entitat responsable d'aquest tema, no només està integrada pel Govern Balear, també en formen una part molt important els consells de Mallorca, de Menorca i d'Eivissa, i també l'Ajuntament de Palma, tots els quals tenen responsables de cultura; la Conselleria de Cultura també hi té un responsable, però que no és més que una opinió com totes les altres. Per tant, faci el favor de fer la pregunta al Govern i el responsable li donarà puntual resposta.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Això no obstant, vull fer notar que en base al Reglament els diputats tenen la possibilitat de dirigir tant preguntes directament el Govern com a un conseller en particular, és un facultat reglamentària. La Mesa entén que si és una competència que no és del conseller, serà la fallada del diputat d'haver plantejat una pregunta que no corresponia.

I.4) PREGUNTA R.G.E. NÚM. 703/92, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. ALBERT MORAGUES I GOMILA, DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta següent, la 703, que formula el Diputat Sr. Moragues i Gomila, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, sobre mesures de vigilància que ha establert la Conselleria d'Agricultura i Pesca per tal de fer complir els horaris establerts quant a pesca d'arrossegament. Té la paraula el Diputat Sr. Moragues.

EL SR. MORAGUES I GOMILA:

Gràcies, Sr. President. Fa unes setmanes alguns mitjans de comunicació de les Illes Balears publicaven unes declaracions del Director General de Pesca on acceptava que hi havia un incompliment dels horaris de pesca d'arrossegament. Entenem que la pesca d'arrossegament té una normativa molt complicada, les competències estan repartides entre les distintes administracions, fins i tot la mateixa Comandància de Marina té algunes competències directes en la vigilància d'aquests incompliments o d'aquest compliment, però atès que lli havia aquesta declaració o acceptació per part de la Direcció General, la pregunta era clara: Quines mesures ha establert la Conselleria, n'ha establert alguna, per tal que es complissin aquests horaris?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Pere J. Morey i Ballester):

Gràcies, Sr. President. El Sr. Albert Moragues té raó en el sentit que el tema de l'arrossegament és complicat. No és que la Comandància de Marina tengui algunes competències, la Comandància de Marina té l'obligació de fer el que vostè diu que nosaltres hem de fer, punt primer. Segon: Què més voldríem nosaltres que el govern de l'Administració central de Madrid, del mateix color polític del preguntant, coincidís amb les opinions del preguntant i ens deixàs ordenar la pesca d'arrossegament! Malauradament no és així; malauradament un dels contenciosos que hi ha en aquests moments al Tribunal Constitucional i que esper que amb les negociacions futures del Pacte Autòmic puguem aclarir, afecta precisament al fet que el govern de l'Administració central, defensant el que ells consideren que són les seves competències, cosa que em pareix molt bé, va presentar recurs davant el Tribunal Constitucional contra la regulació que vostè demana que nosaltres facem.

Nosaltres només podem vigilar la pesca d'arrossegament dins aigües interiors, és a dir, entre puntes. Tenint en compte que don per descomptat que vostè sap que només es pot arrossegar als 50 metres, són poquíssimes aigües a les Illes Balears que compleixen aquestes condicions i les podem vigilar des de terra. Per consegüent, crec que li he de dir, amb pena, que podem fer poc en aquest sentit i que ens agradaria fer molt més, que d'alguna manera pens que és el que agradaria al preguntant. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, el Sr. Diputat? Té la paraula.

EL SR. MORAGUES I GOMILA:

Gràcies, Sr. President. A més del que podrien fer, al preguntant li agradaria que fessin més coses, Sr. Conseller. A part de lamentar-se de i a Madrid, cosa bastant habitual en aquest Parlament, jo crec que no m'ha contestat la pregunta. A més, Sr. Conseller, tampoc no em cauen els anells per dir que pens que aquesta serà una de les competències que s'aclariran dins la negociació del Pacte Autonòmic, això per descomptat, però la pregunta era la següent i no l'ha contestada: A part de lamentar-se de la manca de competències, atesa la constància que tenia la Direcció General d'aquests incompliments per les declaracions que feia, ¿ha fet alguna cosa la Conselleria, a part de dir que no tenien competències i que tenen no sé quants de contenciosos als Tribunals corresponents?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Moragues. Té la paraula el Conseller d'Agricultura i Pesca.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA I PESCA (Pere J. Morey i Ballester):

Hem fet avinent a l'autoritat competent, és a dir, la Comandància de Marina, que tenim denúncies de confraries de pescadors, d'altres pescadors que no fan arrossegament, que s'incompleix l'horari.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.5) PREGUNTA R.G.E. NÚM. 721/92, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. PERE SAMPOL I MAS DEL GRUP PARLAMENTARI PSM I EEM.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta següent, la 721, que formula el Diputat Sr. Pere Sampol i Mas del Grup Parlamentari PSM i EEM, sobre finançament de les depuradores. Té la paraula el Diputat Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Aquests dies, fa cosa d'un mes, es va firmar el Pacte de finançament autonòmic i atès que la nostra Comunitat ha obtingut un finançament addicional, com han dit els mitjans de comunicació i el mateix Conseller d'Economia i Hisenda de 34.372,8 milions de pessetes, en els propers cinc anys, nosaltres pensam que vist que la inversió acumulada en depuradores que va justificar la imposició de l'impost de cànon de sanejament d'aigües només era de 21.000 milions de pessetes, tal vegada si el Govern havia pensat a destinar una part d'aquests 34.000 milions a finançar totalment o parcialment una part d'aquestes depuradores mitjançant i reduint l'impost del cànon de sanejament d'aigües. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Gràcies, Sr. President. Ens falla la major, no s'ha firmat el Pacte de finançament.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, el Sr. Sampol?

EL SR. SAMPOL I MAS:

Sí; gràcies, Sr. President. No s'ha firmat, però pareix que s'ha aparaulat, l'hem de donar per bo. Més tard parlarem del tema, avui casualment hi ha una interpel·lació sobre l'entrada en vigor, l'aplicació d'aquest impost, però ara, seriosament, jo crec que atesa la gran sensibilitat que ha despertat el tema, la gran contestació, no seria negatiu un gest en aquest sentit i seria la demostració que efectivament el pacte de finançament és tan bo com han dit. O no és així?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Vol fer ús de la paraula, el Sr. Conseller?

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Jo he dit que no s'ha firmat i ho he dit de forma i de fons, perquè des del moment que el Ministre d'Economia i Hisenda no ha pogut passar al Consell de Ministres els acords dels escenaris on realment nosaltres ens havíem ajustat a una finançació, a un endeutament per arribar a un 0,50 i pareix que es troba a un 3%, no sé si haurem de tomar a renegociar tot el sistema de finançació. Suposant que s'hagués firmat, cosa que passarà oportunament dins la Comissió mixta de transferències, hi ha un problema d'origen i d'aplicació de fons que no quadra, però jo acabaria demanant-li que m'agradaria que em digués en qualque moment si s'estima més que s'apliqui a depuradores o, per exemple, a l'aplicació de la Llei d'acció social.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.7) PREGUNTA R.G.E. NÚM. 376/92, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. SEBASTIÀ SERRA I BUSQUETS DEL GRUP PARLAMENTARI PSM I EEM.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta següent, la 376, que formula el Diputat Sr. Sebastià Serra i Busquets del Grup Parlamentari PSM i EEM, sobre les declaracions del General Sr. Pablo Güil Pijuán. Té la paraula el Diputat Sr. Serra.

EL SR SERRA I BUSQUETS:

Sí. Tothom n'aprèn molt, en aquest Parlament, a poc a poc! Sr. President, quan hi va haver aquestes declaracions públiques i no rectificades, realitzades pel General Sr. Güil Pijuán, en les quals feia una sèrie de qualificatius totalment incorrectes, fora de lloc i valgui dir inconstitucionals sobre la política lingüística del Govern de les Illes Balears i també sobre la política lingüística de la nostra Universitat, ¿quina actitud va tenir el President de Balears?

EL SR PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR CONSELLER ADJUNT A PRESIDÈNCIA (Francesc Gilet i Girart):

Gràcies, Sr. President. Les qüestions a vegades no són unitàries, Sr. Serra, sinó que han de ser col·lectives, i en aquest cas l'actuació del President del Govern de la nostra Comunitat és summament clara i posada de manifest a la resposta parlamentària, precisament al seu grup, concretament a una pregunta dirigida pel Sr. López i Casasnovas i redactada i contestada per la Conselleria de Cultura, Educació i Esports, on es manifesta que el Govern ha declinat entrar en qualsevol polèmica senzillament perquè creim que davant actituds provocadores de qualsevol signe, com ho és la del Sr. Güil Pijuán, la millor resposta és el silenci, un silenci ple de significacions.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, el Sr. Serra?

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Si; gràcies, Sr. President. Volem insistir que al marge del que la Consellera de Cultura hagi pogut escriure i contestar i que ara vostè n'ha llegit un petit bocí, nosaltres creim que cal que hi hagi un respecte a les institucions públiques i a les lleis que es fan, decrets i normes de funcionament fruit del diàleg de les eleccions i de la racionalitat; que cal demanar en tot moment, des de les més altes institucions públiques, responsabilitats quan qualche alta autoritat de qualche administració valora negativament i fins i tot fora de tota legalitat, com és el cas d'aquest general, les polítiques de qualche institució. El respecte cap a la nostra Comunitat, a la seva llengua i a la seva cultura, exigeix que el Govern de Balears demani responsabilitats a les autoritats que hi ha per damunt aquest general. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Vol fer ús de la paraula, el representant del Govern? Té la paraula.

EL SR CONSELLER ADJUNT A PRESIDÈNCIA (Francesc Gilet i Girart):

Gràcies, Sr. President. Per tancar la qüestió, jo crec que la postura del Govern, d'una forma global, i concretament de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports, expressada a la resposta, és summament manifesta i clara, i també tenguim en compte una cosa: Si tot el que és acusació - entre cometes - al Govern hagués d'acabar al jutjat pot estar segur que els jutjats serien no 12 o 13, sinó 15, 16, 17 i 18. Per tant, deixa les coses tal com estan, entenem que la postura del Govern és d'un senyoriu i així s'ha manifestat. Res més.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.8) PREGUNTA R.G.E. NÚM. 704/92, PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. ALBERT MORAGUES I GOMILA DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta següent, que és la 704, formulada pel Diputat Sr. Albert Moragues i Gomila del Grup Parlamentari SOCIALISTA, sobre criteris per a l'elaboració d'un pla director sectorial d'ubicació indústries energètiques a l'illa de Menorca. Té la paraula el Diputat Sr. Moragues.

EL SR. MORAGUES I GOMILA:

Gràcies, Sr. President. Fa bastant de temps, des del Consell Insular de Menorca es va remetre una proposta de criteris per tal que el Govern se'ls fes seus, els modificàs i els enviàs al Parlament perquè s'elaboràs un pla director sectorial d'ubicació d'indústries energètiques que havien provocat i continuarien provocant forta polèmica a l'illa de Menorca. Pensam que ha passat un lapsus de temps suficientment important perquè sàpiguem almanco quan s'iniciarà aquesta tramitació. La pregunta és molt clara: Quan pensa el Govern iniciar aquests tràmits i dur al Parlament els criteris per tal que siguin discutits?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Moragues. Té la paraula el Conseller d'Indústria per respondre.

EL CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA (Cristòfol Triay i Humbert):

Gràcies, Sr. President. Efectivament, Sr. Moragues, la passada legislatura es van aprovar aquests criteris que van anar a la Comissió de política territorial. Nosaltres hem tengut dues reunions amb l'actual President del Consell Insular de Menorca i vam arribar a l'acord que abans d'elevat a ço al Consell de Govern es tornessin a remetre al Consell Insular de Menorca aquests criteris per si estaven d'acord amb el que oportunament el passat equip de govern va desenvolupar. Per tant, ara esperam que sigui el Conseller Insular de Menorca el que accepti o no els criteris que oportunament es varen aprovar durant la passada legislatura. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Vol fer ús de la paraula, el Diputat Sr. Moragues? Té la paraula.

EL SR MORAGUES I GOMILA:

Efectivament, Sr. President, perquè nosaltres enenem que les institucions estan per damunt dels governants conjunturals. Aquest acord va ser pres per unanimitat en el Consell Insular, que és la institució que insta el Govern que els criteris siguin discutits en el Parlament i nosaltres no entenem perquè ara es fa marxa enrera altra vegada perquè hi ha hagut un canvi de color polític a la institució. Jo crec que a ço és poc seriós, Sr. Conseller; que el Govern ha de donar resposta a la petició i iniciar la tramitació de criteris dins aquesta Cambra, i aquí dintre, si el nou equip de Govern, que forma part de la majoria absoluta d'aquesta Cambra, no està d'acord amb els criteris o amb les propostes que es presentaven es podria modificar.

Nosaltres entenem que a ço seria la tramitació normal; la tramitació que correspon, a més, ajuntant-se al reglament. Pensam, Sr. Conseller, que no ha de tomar endarrera els criteris que es van enviar oportunament -val la pena recordar que va ser durant l'any 1989-, que es duguin a Parlament i que el Parlament decideixi, en funció de les majories que per descomptat han donat el resultat electoral, que es facin les modificacions pertinents, però que es dugui aquí i no tornem iniciar altra vegada el debat des del Consell Insular, perquè podem podríem estar altra vegada 40 o 50 anys esperant que a ço vengui aquí quan, com he dit abans, hi ha una sèrie de decisions a prendre a l'illa de Menorca sobre ubicació de Campsa, de Butano, de Gesa, etc., etc., fins i tot el mateix pla d'usos del Port de Maó pendent, entre altres coses, de tenir una definició de criteris per part d'aquest Parlament i d'aquest Govern. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Moragues. Vol fer ús de la paraula, el Conseller? Té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA (Cristòfol Triay i Humbert):

Sí; gràcies, Sr. President. Aquest acord no va ser pres per unanimitat, únicament amb l'acord del Partit Socialista i el PSM, per tant els altres grups no varen donar suport a aquesta proposta. Com he dit abans, a ço va ser durant l'anterior legislatura; nosaltres entenem que en aquest nou període legislatiu hi ha hagut un canvi de govern a l'illa de Menorca i de mutu acord, l'actual President del Consell i aquesta Conselleria van creure oportú retocar i, si de cas, que el nou equip de govern presentés aquests criteris. A ço no vol dir que no tiri endavant el que ells presentin, però entenem que la proposta ha de tornar venir de la majoria que hi ha actualment a Menorca. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

II.1) INTERPEL·LACIÓ R.G.E. NÚM. 296/92, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA, RELATIVA A L'APLICACIÓ DE LA LLEI 9/91 DEL CÀNON DE SANEJAMENT D'AIGÜES.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al punt II de l'Ordre del Dia, corresponent a interpel·lacions. La primera és la núm. 296/92, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a aplicació de la Llei 9/91 del cànon de sanejament d'aigües. En nom del grup interpel·lant, té la paraula el Diputat Sr. Obrador.

EL SR. OBRADOR I MORATINOS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

La interpel·lació del Grup Parlamentari SOCIALISTA no pretén fer una reflexió damunt una llei que aprovarem i va sortir publicada dia 27 de novembre del 1991, que és la Llei 9/91, sinó estimar la seva aplicació i els problemes que en aquests moments crea dins la nostra societat, tant de cara als ciutadans com de cara a les institucions que es veuen obligades a aplicar-la.

En primer lloc, el Sr. Pujades, Director General d'Hisenda, deia en el moment oportú que reconeixia que aquest cànon sortia precipitadament i que hagués estat millor haver-lo aprovat abans, cosa que no es va fer per motius electorals, i que certament va tenir una sèrie de mancances a l'hora de presentar la llei que tal vegada s'haurien pogut arreglar abans que s'aprovàs, i el mateix President del Govern, el Sr. Cañellas, manifestava en unes declaracions públiques que també s'havien equivocats en el tema de la Llei del cànon.

Això pot ser que sigui una aigua passada i que en aquest moment, per tant, no mou cap molí; el que és cert és que hi ha hagut una clara improvisació, lògica per altra part, a l'hora de fer el reglament i aplicar la mateixa llei. Diríem que hi havia improvisació i precipitació que a vegades té conseqüències un poc barroeres a l'hora d'aplicar aquest cànon i que generen en els ciutadans una inseguretat que fa, com veim aquests dies als mitjans de comunicació, que es puguin manifestar clarament en contra d'aquesta aplicació del cànon, no ja tan sols per les

quantitats, sinó per la inseguretats que tenen de tenir una discriminació quant al seu cobrament.

El mateix cànon tenia unes dificultats d'aplicació i, certament, aquesta indefinició és el que ha provocat l'absència d'uns reglaments que en aquests moments encara no en tenim cap d'aprovat -n'hi ha un que ha passat per la Comissió de Govern, però que encara no s'ha publicat al Butlletí Oficial, i pareix que n'hi ha d'haver d'altres- i això ha fet que una llei que s'havia d'aplicar a partir del primer dia de gener i que significava la creació d'un nou impost complicat per si mateix, es trobava sense un reglament d'aplicació i que, per tant, mentre corre el temps de l'aplicació, ningú no sàpiga exactament com ho ha de fer.

Aquest impost, que naixia com una voluntat de solventar els problemes d'una institució concreta, que era IBASAN, i que per tant no podia ni tan sols esperar el temps necessari perquè aquesta llei s'aprovàs i es poguessin aplicar els seus reglaments o es poguessin fer els reglaments pertinents abans d'haver d'aplicar directament la llei, cosa que ocasiona que aquest impost de més de 5.600 milions de pessetes en aquests moments tenguí greus problemes.

Els té, fent un poc d'història, perquè a partir del gener es començaren els primers treballs de camp de l'aplicació d'aquest reglament, treballs de camp que ja feren precisament uns treballadors o uns empleats d'una empresa, a la qual després es va concedir, fins i tot molt abans que sortissin els plecs de condicions, però que realment, pel desconeixement total del mecanisme que s'havia d'aplicar, pràcticament es va fer un treball de qüestionari, d'anar recollint dades per poder elaborar el que després serien els reglaments. Això és feia precisament amb unes dades, a través dels ajuntaments, on tenen, diríem, el tema del sanejament d'una manera directa, en uns moments precisament que aquests ajuntaments es trobaven amb l'aplicació d'un nou sistema de comptabilitat i amb l'aplicació d'un IAE que amb greus dificultats podien suportar.

Això suposava per a cada un d'ells no sols contestar un qüestionari, els suposava un treball real d'implantació que necessitava com a tal una revisió de totes les bases de dades per adaptar-les a les estructures i classificació impositiva de la mateixa llei -el tema de cafè, hotels, tendes- que no tenien dins la seva àrea. Els significava i significa fer una lectura i comprovació dels diàmetres de tots els comptadors, els suposava fer un disseny informàtic per liquidar el mateix canvi i els suposa, evidentment, fins i tot, el disseny i encarregar la impressió d'un rebut, insistesc, d'una llei que havien d'aplicar a partir de primer de gener, però que en canvi encara no tenien ni els reglaments per poder-lo elaborar, i l'ajut que tengueren va ser evidentment escoltar-los, dir què es podria fer, però cap document de treball en les seves mans.

Evidentment apareix un primer reglament, que va ser aprovat dia 27 de febrer i encara no s'ha publicat; per tant, encara no és vigent. Aquest reglament deixava sense resoldre una sèrie de qüestions importants. En primer lloc, deixava sense resoldre les indemnitzacions als ajuntaments i als concessionaris per la seva gestió; deixava sense resoldre el tema de les inversions que s'havien de fer de cara al futur i deixava sense resoldre les compensacions diríem a inversions fetes, que havia

sufragat el mateix ajuntament, la mateixa institució concessionària.

Per tant, aquest reglament ja naixia d'una manera parcial i sectorialitzada del problema que havia de ser, amb una integritat total, l'aplicació del cànon de l'impost de sanejament, però a més, aquest reglament presenta dificultats d'aplicació quant, per exemple, a exempcions que no són recollides i de difícil aplicació com són, per exemple, els recs de zones públiques i altres, tenint en compte que moltes d'aquestes el tenen com a subministre gratuït del mateix concessionari. Tenia problemes de fixació d'interessos, de fixació de l'inici dels que diríem els interessos de mora; tenia problemes sense resoldre, com els solars sense edificar, els comptadors únics, que es resolgueren d'una manera molt directa aplicant la tarifa més alta per unitat de comptador; tenia el problema dels ingressos en funció de la facturació, tenint en compte que aquells rebuts que no s'havien cobrat havien de reportar cànon i això significava, per tant, una mancança de recursos per part de les institucions que havien de facturar l'impost del cànon. Tenia, a més, que la Conselleria demanava els rebuts incobrables, però no queda clar, si el rebut és únic, si la mateixa Conselleria durà per via executiva els altres conceptes que van dins el mateix rebut, d'aigua i de clavegueram.

S'havia d'aplicar un pla informàtic i, evidentment, dia 4 de març es va convocar una reunió a la Conselleria d'Hisenda, on assistiren almanco 40 ajuntaments i concessionaris per presentar el mode d'executar el compliment d'aquest programa i resulta que es trobaran davant el fet que només es tenia l'esquema, el menú, així se'ls va explicar. Per tant, ens trobam que encara tampoc no hi ha el programa informàtic per aplicar el cobrament d'aquests rebuts i, per tant, tot el problema de domiciliacions crea problemes substancials a l'hora de garantir que així tots els ciutadans estaran subjectes a aquest fet, però a més hi havia un problema i és que aquest reglament deixava sense resoldre el tema d'indemnitzacions, d'inversions i de compensacions, i surt un esberrany d'un segon reglament que evidentment aborda temes com les indemnitzacions, però també oblida una forma de quantificació de cost, d'abono d'indemnitzacions, d'inversions i de reparacions substancials.

Aquest nou esberrany, i com a tal l'hem de tractar, presenta greus problemes d'aplicació, entre els quals n'hi ha un substancialment important i és que oblida una paraula, dins el reglament, que era concretament inversió. La llei 9/1991 deia exactament, a la disposició addicional sisena, que "les inversions realitzades pels ajuntaments en instal·lacions depuradores i col·lectors, costejades totalment o parcialment pel propi ajuntament, seran compensades en funció del valor de cada una de les inversions", i el Reglament, quan parlava precisament d'indemnitzacions, deia: "seran indemnitzats pel cost de conservació, manteniment, explotació i instal·lació que suportin en la forma i totes les condicions que reglamentàriament aprovi el Govern de la Comunitat Autònoma", i l'esberrany del Reglament diu simplement "*indemnizaciones por los costes de conservación, mantenimiento y explotación que soporten*", desapareix el tema d'instal·lació.

Hi ha altres temes que posen en perill la mateixa possibilitat d'executar aquest reglament i, per tant, creim que aquí poden entrar en un tema en el qual els ciutadans puguin ser clarament discriminats, perquè aquella institució pública o aquell concessionari que amb prou mitjans pugui dur a terme el cobrament d'aquest impost, evidentment els seus ciutadans el pagaran, però aquells ajuntaments o institucions que tinguin dificultats per aplicar-lo o que l'apliquin malament, difícilment tendran garantia, els altres, que es faci.

Si el Sr. Forcades deia en el debat de cara a l'aprovació de la llei que aquest impost creava una solidaritat, perquè hi hauria altres ajuntaments -no els esment per no allargar- que els costaria molt més, i n'esmentava de Menorca, d'Eivissa i de Mallorca mateix, oblidant-se evidentment de Palma, que era la part més grossa i, per tant, la part que contribuiria solidàriament i més eficaçment a aquesta solidaritat i que el cànon tengués la seva viabilitat, en aquest moment ens podríem trobar que precisament aquelles institucions que pel seu grau de consolidació administrativa són capaces d'aplicar aquest reglament, pagassin tots els dèficits d'altres institucions que no ho fan així.

Davant aquest fet, que marca una total improvisació, ens agradaria que aquesta efectivitat, ja que hem aprovat la llei per aquest Parlament, es fes solidària i per ser solidària, evidentment, no pot ser injusta i discriminatòria. A l'hora d'aplicar aquest segon reglament, insistesc, l'esborrany atempta evidentment contra un tema que és l'autonomia municipal, això sí que li voldria apuntar, perquè entenen que a l'article 2.3 marca que les revisions es faran únicament per part de la Junta d'Aigües i en cap moment no parla que es faran conjuntament. Parla concretament que els ajuntaments o les institucions que duguin la gestió de la depuració es veuran obligats a acceptar el mateix Decret, a l'article 2.2, els controls són unilaterals, de tal manera, això és l'article 4.2, que no garanteix en cap moment les indemnitzacions, com hem vist, que fa l'article primer.

Per tot això, si volem que aquest impost s'apliqui d'una manera solidària i justa i que sigui viable i eficaç la seva gestió, entenem que s'hauria de revisar en profunditat, que -s'haurien de revisar els seus objectius a fi d'evitar les discriminacions, s'hauria de fer participatiu no sols escoltant les institucions, els ajuntaments afectats, sinó que a més es tinguessin reunions decisòries i de control per a l'aplicació d'aquest mateix reglament. Evidentment, així podríem garantir als ciutadans, que són de veritat els qui el paguen, una forma solidària i justa d'aplicació d'aquest impost, primer impost d'aquesta Comunitat que, insistim, creim que es va aplicar d'una manera precipitada, amb poca prevenció i amb poc temps perquè aquesta aplicació fos eficaç.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el representant del Govern.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA
(Alexandre Forcades i Juan):

D'entrada, Sr. Obrador, faré una declaració de principis per evitar que el meu to no sigui com el seu: estic tan content de la col·laboració dels ajuntaments, dels subministradors, dels agents socials i del personal de les conselleries d'Economia i Hisenda i d'Obres Públiques, tan content de poder fer país demostrant que hi ha funcionaris que fan feina el matí i el vespre amb eficàcia, amb eficiència, que ho dic ja al principi per evitar que el calor de la defensa de l'actuació durant aquests mesos desentoni de la intervenció.

Felipe González diu que els impostos són mals de cobrar; Carnelutti diu que "*los impuestos se pagan o no se pagan*". Ho dic perquè vostè té sempre l'habilitat que el Sr. Pujades va dir. El Sr. Pujades, com a bon universitari, va fer un acte d'humilitat. Ho va dir perquè les persones, com més estudiem, més dubtam i més problemes ens plantejam, i vàrem dir: home, ho hauríem de fer millor, però no concorda amb l'afirmació que vostè fa. Després diu que ens hem equivocat. En què? Tots ens equivocam set vegades cada dia, diuen, supòs que això vostè ho sap, set vegades cada dia. El President va dir que ens vàrem equivocar per començar a fer depuradores abans de tenir l'impost, no va dir que s'hagués equivocat en el cànon.

Quan vàrem presentar la llei, ho vàrem fer, pens, amb un *timing* en funció d'unes eleccions, d'uns pressupostos, i vàrem cometre, diríem, un quasi-error, que va ser donar poca participació, perquè per primera vegada vàrem intentar complir bé amb el Parlament. Era un tema pressupostari, era un tema que anava dins el període màxim d'actuació. Al contrari, aquesta vegada, amb tota raó, atès el contingut de la llei, atesa la seva vigència, atesa la seva aplicabilitat, ho hem fet amb una gran participació de les persones i hem tengut una participació, no tenint reunions decisòries, perquè la veritat, Sr. Obrador, jo només duc cinc anys aquí, però he estudiat dret administratiu, no sé quin tipus d'actuació pot tenir l'Administració de prendre reunions decisòries, el que li puc dir -li ho llegiré- són la quantitat de reunions que tenim des del mes de gener amb tots els ajuntaments, amb les persones que ens dirigeixen els ajuntaments, escrivim, enviam el reglament, el camviem, etc., etc.

Inseguretat, gens ni mica. Ens hem d'acostumar que aquest Parlament és sobirà, que pot crear un impost i que si l'impost és aprovat pel Parlament tots els ciutadans l'han de pagar, i que tenen els procediments adequats i adients per reclamar davant els tribunals, però ben informats, perquè jo li vaig dir a vostè quines garanties, però ho torn a repetir: com l'IVA, Sr. Obrador. Aquest petit Govern d'aquesta petita illa que cerca el seu destí dins Europa va actuar com el Govern central amb l'IVA, possiblement amb més rigor i amb més esforç perquè nosaltres tenim manco mitjans. Per tant, s'ha de dir al ciutadà, quan assessorat per no sé qui diu: "*No me cobre el impuesto -ho dic en foraster- porque cuando firmé la póliza de abono del canon no le autorizé*". Aleshores quan vostè va a un taller digui: no em cobri l'IVA perquè jo no el vaig autoritzar a cobrar-lo.

Hi ha una sèrie de qüestions elementals que, independentment de temes com la solidaritat, la progressivitat, etc., s'han de tenir en compte. Vostè, a més, està obsessionat amb l'IBASAN; jo li he de recordar, he repassat el Diari de Sessions, hi és, varem crear un impost damunt els vessaments, damunt el qui embruta. Per què? Per resoldre una sèrie de problemes d'aigua i de depuració. Si no hi hagués depuració, fariem aigua. IBASAN és una empresa pública que és l'executora, diríem, d'una Administració que empra una empresa per fer determinades obres o determinats manteniments. Problemes? Molts, efectivament. Jo vaig dir les discussions que el gran defecte que hi havia, allò que jo crec que si fos oposició marcaria al Govern, seria la tasca que té la Junta d'Aigües, l'adequada administració del pressupost, la tasca que té un Govern que ha de recaptar un tema difícil de recaptar, perquè el cànon és difícil de recaptar.

Jo, aquí, he fet una feina de camp, però amb una gran participació, és a dir, tot allò que varem poder fer amb els agents socials a causa de la manca de temps, pel desembre hi va haver reunions i escrits a alcaldes, secretaris d'ajuntaments, enviam la llei, enviam esborranys de reglament; contesten tot el mes de febrer, empreses, administradores d'aigües, associacions de consumidors, *Nuredduna*, UNAE, ... , *Ibiza*, *Sa Roqueta*, *Maó*, *La Defensa* remetent projectes, esborranys; contactes permanents, uns contestant, uns aportant i els altres sense aportar; reunions amb les patronals, reunions amb els ajuntaments, anades a Eivissa, anades a Menorca, integració de les distintes conselleries de Sanitat, d'Agricultura per actuar.

Què vol dir? Que ho havíem d'haver fet abans? No, perquè jo no podia fer totes aquestes coses si no tenia una llei aprovada, no puc començar a parlar amb secretaris d'ajuntaments, etc., etc., per posar coses en marxa, si no estan aprovades. La veritat és que jo pens que vostè no ha llegit ni la llei, perquè ha esmentat una sèrie de problemes que la llei resol; la llei va sortir del Parlament molt, molt perfeccionada, i a mi em pareix que això és positiu, és un acte d'humilitat. Si vostè té un govern que no accepta esmenes, és un govern prepotent perquè te majoria absoluta; si vostè té un govern que perfecciona la llei gràcies a les suggerències dels diputats, què és, un govern que va a fer les coses de manera improvisada? No, és un govern que escolta, és un govern que negocia, és un govern que admet les suggerències.

Inconvenients? Natural que sí! Naturalment que quan surt l'IVA, quan a una empresa elèctrica li canvien les tarifes que té planificades, quan a un ajuntament li canvien el que sigui, és una feina. S'han de canviar els programes, s'han de canviar bases de dades, s'han de canviar codificacions i, repetesc, estic molt content de les aportacions de tots els ajuntaments sense excloure'n ni un: Calvià, Manacor, Palma, Selva, Campanet... M'agradaria, i això vostè ho podria demarcar, veure si nosaltres, amb l'actuació del cànon, tenim actuacions no institucionals. Fa cinc anys que presumesc que mai no he tengut la temptació d'actuar amb qualque ajuntament com a vegades qualque ministre ha actuat amb mi, i miri que jo dic les coses, eh? Recorden que durant el debat parlamentari vaig parlar de la borsa i d'un ministre que jugava amb accions? Sé el que dic i de què parlo, eh? Hem tengut una gran repercussió, una gran comunicació. És al Diari de Sessions el que he dit, eh?

Vostè em parla d'autonomia municipal, de discriminacions, d'inspeccions, etc., etc., i jo ara li faré una reflexió profunda, per acabar. Què m'ha dit el Sr. Obrador? Perquè, clar, m'expòs que ara vostè surti i em parli del Sr. Pujades, em parli del President o em digui que no m'entenen. En síntesi, tot el que no vaig poder fer de participació ciutadana per respecte al Parlament durant la tramitació de la llei, ho he fet en abundància amb els ajuntaments, empreses i ciutadans; primer tema. Segon tema, treball de qualitat, d'eficàcia, estic content d'aquesta Administració, som un país, som capaços de posar un impost, tindrem problemes, treballs de camp excel·lents, li puc mostrar les fitxes, li puc mostrar els diagrames, li puc mostrar tot el que hem fet i, clar, hi ha diversos reglaments, perquè el que vostè ha vist, el reglament aprovat, que supòs que surt avui o demà, és el reglament tributari.

El Sr. Saiz té un acord, un vot de confiança del Govern per afrontar qualsevol reclamació que cregui justa dels ajuntaments; el Sr. Saiz avui matí ha duit a aprovar el reglament que fa referència al cost de manteniment; el Sr. Saiz prepara el reglament per pagar les indemnitzacions amb una llei que gràcies a vostès i als altres grups parlamentaris ha sortit tremendament millorada per solucionar uns problemes d'autonomia municipal amb gran llibertat, permetent afrontar els drets adquirits. En una paraula, si haguéssim de repetir la tramitació de la llei jo crec que ho faríem exactament igual, o sigui de cara a la tramitació del pressupost preparariem els ingressos, preparariem l'aplicació d'aquesta llei, tornariem a donar prioritat al Parlament davant els altres, menjariem la morena que varem menjar i, després, a l'hora de fer el reglament, donariem la màxima participació. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Per fixar la posició pel Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Diputat Sr. Vidal i Juan.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Quan es va debatre aquí aquest cànon de sanejament d'aigües, nosaltres ja varem dir quina era la nostra postura, sobretot perquè nosaltres estam en contra de crear nous impostos, ho varem dir llavors, pensam que ha de ser molt millor recórrer a un endeutament, que, com va dir el Sr. Conseller responsable, la nostra Comunitat Autònoma encara té capacitat per contreure'l. Dit això, podríem dir que en aquell moment també varem exposar lleialment el que nosaltres creïem que serien dificultats d'aplicació.

Varem dir, per exemple, que seria molt difícil que es poguessin cobrar aquests quasi 6.000 milions previstos, perquè, senzillament, com ha dit molt bé el Sr. Conseller, hi ha d'haver unes dificultats evidents, però avui som aquí per fixar la postura del Grup Parlamentari MIXT davant aquesta interpel·lació que presenta el Grup Parlamentari SOCIALISTA. Som aquí i podríem dir, com va dir don Alfonso, no el XII ni el XIII, sinó el més recent don Alfonso, un poc d'oients, i d'aquí, precisament amb aquesta postura, hem de qualificar com a positiva i oportuna la presentació d'aquesta interpel·lació, sense pronunciar-nos, però evidentment creim que pot ser positiu que

aquí hi hagi un contrast d'opinions, una interpel·lació, que al cap i a la fi és el que s'ha presentat, perquè és evident que hi ha dificultats per a l'aplicació i, sobretot, per al cobrament d'aquest cànon o impost.

Podríem posar molts d'exemples, això ho sap el Sr. Conseller, ho saben els responsables. Aquestes empreses que l'han de cobrar, per exemple EMAYA aquí, a Palma, o Sogesur a molts de municipis d'Eivissa o Aigües de Formentera, que també és una empresa que cobra, ¿com poden saber la categoria dels hotels o establiments als quals han d'aplicar aquest cànon? Clar, que ho poden saber, és lògic, ho podem saber tots, però vull dir que ho han de tenir dificultats a l'hora d'aplicar la tarifa que ve, per exemple, en aquest decret que crec que encara no s'ha publicat, però que ens han facilitat, 15 del 1992, de 27 de febrer.

Per tant, és indubtable que hi ha dificultats d'aplicació i creim que no ens pronunciam, perquè pareix que la interpel·lació ha demanat una revisió d'aquest decret, sobre això no ens pronunciam, però creim que aquesta interpel·lació és oportuna, perquè això també és una manera de fer pals. Realment jo veig molt bé que el Conseller estigui molt content de tot el que ha escoltat d'ajuntaments, de col·lectius, etc., però li puc dir honradament que he escoltat versions molt diferents, l'última del taxista que avui m'ha dut aquí, al Parlament, que m'ha tret el tema i jo li he dit el mateix que he dit aquí, que estava d'oient, en aquest tema, però no era tan de col·laboració o d'adhesió com les que ha rebut el Sr. Conseller.

El que jo compartesc és que el Govern és molt sobirà quant a la creació d'impostos i aquest Parlament per aprovar-ho. Com ha dit el Sr. Conseller, aquest petit Govern per a aquesta petita illa - jo no ho qualifico així, però ho ha dit el Sr. Conseller, si no em falla l'oïda - té completa sobirania i jo hi afegiria que és un govern que no és tan petit i que no és només d'aquesta illa, sinó del conjunt de l'arxipèlag. Per tant, nosaltres, repetim, creim positiva i oportuna la interpel·lació i continuem escoltant. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Pel Grup Parlamentari PSM I EEM, té la paraula el Diputat Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Intentarem aprofitar aquest debat per aportar alguns dubtes que tenim amb la intenció que serveixin, com a mínim, de profit per a una aplicació més correcta d'aquesta llei. Els problemes que nosaltres hem detectat que van sorgint amb l'aplicació de la llei de creació de l'impost del cànon de sanejament d'aigua creim que són una conseqüència de la precipitació amb què es va presentar aquesta llei. Això ja ho diguérem en la nostra intervenció, quan defensàrem l'esmena a la totalitat: Era un llei presentada molt precipitadament sense haver consultat els sectors i col·lectius afectats -el Conseller ho ha reconegut-, associacions, associacions de veïns, de consumidors, sindicats, empresaris.

D'aquella precipitació va sortir una llei i tot i que el Govern acceptà un nombre important d'esmenes, s'ha de reconèixer, deixava enlaira molts d'interrogants, molts de temes pendents a solucionar via reglament, com per exemple forma de cobrament, compensació als ajuntaments per les inversions fetes, control de transportistes, etc. Si a tot això hi afegim la percepció que tenim els ciutadans de les Illes Balears que els impostos cada vegada més nombrosos no repercuteixen en una qualitat dels serveis, fins al punt que, en el cas de la depuració d'aigües, el ciutadà ha de pagar íntegrament tot el cicle de depuració - inversió en infraestructures i manteniment -no és estrany que l'opinió pública, molt sensibilitzada, es posi d'ungles contra el cànon de sanejament d'aigua.

Crec que el passat dia 27 de febrer el Consell de Govern aprovava el Decret de reglament per al desenvolupament del cànon de sanejament d'aigües, dos mesos i mig després de l'entrada en vigor de la llei, dia 1 de gener. A la vegada, la Conselleria d'Hisenda, quan alguns municipis ja recaptin l'impost, elabora -pensam i crec que ho ha dit el Conseller- dos altres reglaments. Un seria d'indemnitzacions per inversions i de compensacions pel manteniment. S'ha de dir, aquest diputat que parla n'és testimoni, que el Conseller d'Economia i Hisenda i el seu equip, especialment el Sr. Pujades, fan un gran esforç de consulta i explicació de la mecànica de l'impost; ho hem constatat i ho hem constatat als ajuntaments on governam.

Malauradament, però, aquella precipitació de final d'any ara planteja una allau d'interrogants difícils de contestar per molt bona voluntat que es tenguí. Deixant de banda els problemes que presentaria una possible declaració d'inconstitucionalitat de la llei, que no creim que es plantegi -espanta pensar el que podria passar, devolucions d'ingressos efectuats, indemnitzacions, val més que ho deixem anar - creim que abans hem de fer una puntualització: Si el Parlament aprova una llei, encara que el nostre grup votàs en contra, consideram que s'ha d'aplicar i que s'ha d'aplicar el millor possible sempre que es donin dues condicions: garanties jurídiques de la legalitat de totes les actuacions i igualtat en l'aplicació de la llei.

A hores d'ara tenim uns dubtes respecte d'aquestes dues condicions. Primera, garanties jurídiques de la legalitat de totes les actuacions. En els municipis o casos que el subministrament el fan uns transportistes, per exemple, o una empresa subministradora per canalització, aquests només cobraran la quota variable, la quota fixa s'haurà de cobrar mitjançant la confecció d'un padró prèvia declaració individual o, si no es fa la declaració, la llei diu que aquesta declaració es pot substituir per una declaració d'ofici. Al nostre entendre, si no es prenen les disposicions adequades, el primer rebut s'ha de cobrar mitjançant una liquidació i, per tant, s'ha de notificar individualment donant els terminis reglamentaris per a la presentació de recursos. Si aquest procés no s'inicia urgentment, difícilment les quotes es podran cobrar enguany. És un tema urgent i a posar-s'hi, segons el nostre punt de vista.

Això ens du a la segona consideració, igualtat en l'aplicació de la llei. Podem garantir que tots els afectats per la llei compliran amb el deure que aquesta imposa? En aquest moment, no; es fa feina, però de moment només han rebut instruccions les empreses subministradores o els ajuntaments que presten aquest servei, i així i tot temem que encara hi ha confusions. Vostè ha esmentat el cas de Manacor, avui he vist al diaris que al plenari de l'altre dia es va retirar de l'ordre del dia el tema de l'augment de tarifes entre altres coses perquè hi havia confusió en l'aplicació del cànon de sanejament. En canvi, a altres municipis, per exemple els que no tenen canalització d'aigua potable, no ens consta que hagin rebut cap instrucció en aquest respecte.

Com a anècdota, els explicaré un cas que va passar fa cosa d'un mes i mig, devia ser a finals de gener o principis de febrer, a un ajuntament durant un plenari ordinari. Pregunta un regidor de l'oposició: El cànon de sanejament, està previst que entri en vigor enguany a (va dir el nom del municipi en qüestió). Resposta del batle: No, enguany no s'aplicarà a (nom del municipi en qüestió). S'ha de dir que el batle era del Partit Popular i, segons males llengües, col·laborador remunerat de la Conselleria d'Economia i Hisenda, no ho he pogut constatar. És una anècdota, un petit exemple, però que il·lustra una situació. Als tres mesos de l'entrada en vigor de la llei, queden molts de dubtes sobre la seva aplicació.

Abans m'ha fet una pregunta: Si dedicaríem part del finançament a acció social o a depuradores. Li contestaré.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sampol, aquesta qüestió no ve al cas, eh? La seva intervenció és per fixar postura en relació amb la qüestió que s'interpel·la. No apunti altres qüestions.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Acab, Sr. President. Seria interessant, ja que els reglaments encara no s'han aprovat, que tinguessin en compte aquelles famílies modestes que només paguen el consum mínim i que quan veurem el consum mínim i el rebut del cànon de sanejament, aquest darrer serà més elevat que el que paguen pel consum mínim d'aigua. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA, per fixar la posició, té la paraula la diputada Sra. Salom.

LA SRA SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

El nostre grup pensa que aquesta interpel·lació no és oportuna i donam el nostre suport total a les paraules que ha dit el nostre Conseller d'Economia i Hisenda. A pesar que efectivament el Reglament es va aprovar en el Consell de Govern de dia 27 de febrer, la Llei 9/1991, de 27 de novembre, va entrar en vigor a partir de dia 1 de gener del 1992. Aquesta llei conté tots els elements essencials de la relació jurídic-tributària i si el reglament es publica tres mesos després

de l'entrada en vigor de la llei és precisament perquè s'ha volgut escoltar l'opinió de tots els ajuntaments del PP, del PSOE i d'UM, igualment de les empreses subministradores, d'EMAYA, de PIMEN, d'AFEDECO. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra Salom. Per al torn de rèplica, té la paraula el Sr. Obrador i Moratinos.

EL SR. OBRADOR I MORATINOS:

Sr. Forcades, avui l'he entès, eh? Ben clar, manco mal, és que un aprèn, sap?, a pesar que també hagi llegit molts de llibres, com diuen. Una qüestió que jo diria que en cap moment m'ha passat pel cap és haver acusat que els funcionaris no hagin fet feina, en absolut. El que dic és que tot això havia de ser abans d'aplicar la llei, que quasi som a tres mesos, dos i mig, de l'aplicació de la llei, i no hi ha reglament, i no tan sols no hi ha reglament, sinó que es començà a fer feina després dels Reis, concretament, i encara diré més: Dia 8 de gener ja tenien reunions amb funcionaris de *Sema Grup*, que era l'empresa que llavors s'adjudicà que dia 28 de febrer, precisament sortiren de la seva Conselleria les bases del concurs, que llavors li varen adjudicar per 15 milions de pessetes el treball de camp i ja feien feina, és a dir que s'han aplegat a fer feina fins i tot abans que es concedissin els concursos a les empreses que hi havien de fer feina, però no era un tema de temps de feina, era un tema d'aplicació d'una llei difícil i que d'aquella precipitació ha vengut aquesta situació d'inestabilitat actual.

La inestabilitat no la marc jo, la marquen els ciutadans i els mateixos ajuntaments. És cert que els han escoltat, és cert que han treballat costat per costat, però també ho és que encara hi ha tota una quantitat de problemes que no s'han resolt i n'hi esmentaré un parell. Hi ha un primer reglament, li dic, que evidentment fa efecte a la recaptació, al control, que és el Decret "*Reglamento para el desarrollo del canon de saneamiento* -perquè es va enviar així, en castellà, no?- *de agua establecido por la Ley 9/91 de 27 de noviembre*", que encara no s'ha publicat. Hi ha un decret que és un esborrany també en castellà, que diu "*Borrador del proyecto de Decreto por el que se regulan las indemnizaciones a ayuntamientos*", i pareix que n'hi ha d'haver un tercer, pel que es diu, que fa referència a les noves inversions i a les inversions.

Si vostè diu que això està reglat i ens trobam a dos mesos i mig d'aplicació, que els ajuntaments ja van finançant la depuració, que ja paguen, han de pagar el seu cost i no tenen la recaptació, que no hi ha ni els rebuts fets, no hi ha ni un model de rebut ni vénen les cintes informàtiques, ni hi ha el programa d'aplicació fet, sinó simplement un menú i se'ls va prometre que dia 20 d'aquest mes, si no vaig equivocat, s'hauria fet el programa però que encara no el tenen per aplicar, no digui que s'ha aplicat bé. No és un problema -d'haver escoltat; jo li agraeix i crec que tothom li agrairà l'esforç que faci per escoltar i resoldre dificultats, però evidentment això s'havia de fer abans, s'havia de fer abans que s'aplicàs, perquè mentrestant el temps corre, la gent ha de pagar, la gent que no hagi pagat haurà de pagar i els qui actualment tenen en marxa les instal·lacions, continuen finançant i no han rebut cap doblar a compte d'aquest finançament que fan.

A més d'això, hi ha dos temes de fons que m'agradaria tocar. Un és aquesta desaparició, insisteix el "*borrador de proyecto de Decreto por el que se regulan las indemnizaciones a ayuntamientos y demas entidades públicas*", que és quan desapareix la paraula instal·lació, perquè precisament va ser una esmena que es va acceptar. Aquí acabava el projecte de llei, deia "*indemnizados por los costes de conservación, mantenimiento y explotación*" i s'hi va afegir, per una esmena, "*e instalación*", continuant el llenguatge castellà en el qual ve aquest esborrany de decret, però a més hi ha un altre problema, que és que facin un segon esborrany que, per tant, ja fa efecte a la relació directa amb els ajuntaments i amb les entitats públiques que presten aquest servei i els diu ... Ah!, i per poder-hi entrar, "*han de prestar -diu l'article 3.2- conformidad con el contenido del presente decreto*", cosa que fa que la seguretat jurídica de poder recórrer, si entenguessin que qualque cosa no havia funcionat o que creuen que puguin fer, els privaria d'acceptar aquest decret, i si no accepten el decret també els privaria de rebre les indemnitzacions.

A més, hi ha un altre tema. L'article 3.3 diu: "*El Ayuntamiento o el titular de la gestión del servicio no percibe ingresos de ningún tipo por el concepto de depuración de aguas residuales ni en relación cualquiera que ésta sea con obras de instalaciones relativas a dicha depuración*", i aquí cau una paraula que també va ser una esmena que es va acceptar, que va ser a proposta seva i que precisament marcava el tema d'inconstitucionalitat, que era el terme "*autónomas*". Què vol dir, això? Que es vol tancar el cercle que la llei va salvar en aquell moment afegint la paraula "*autónomica*".

És un esborrany, evidentment, el podran rectificar o no fer-ho, però em referesc precisament al fet que la gestió es farà "*debiendo el peticionario permitir el libre acceso a las mismas del personal de la Junta de Aguas*" i no parla en cap moment que un ajuntament, que és l'únic responsable d'aquesta depuració davant la llei, pugui simplement dir: No, aquestes inspeccions es faran conjuntes. No és ja amb el tema de les valoracions reals, de les quals hauria de parlar; perquè per ventura entrariem a discutir un esborrany que pot ser d'una altra manera, el poden corregir perfectament, perquè aquest ni tan sols s'ha aprovat, encara. Agrairíem que es corregís, això són suggerències que nosaltres defensarem perquè entenem que atempten contra l'autonomia municipal, entenem que atempten fins i tot contra la possible discriminació que podria provocar entre segons quines institucions, a posta demanam objectivitat, aposta creim que aquest text s'ha d'aclarir, i també demanam que s'aclareixi, dins aquest mateix text, tot el tema referent a aquestes possibles intromissions que es puguin fer dins el que és l'autonomia d'unes altres institucions.

El que jo vull marcar -perquè no és el debat d'avui ni aquest és el lloc on s'ha de debatre i corregir un esborrany de projecte de llei, simplement deim que es tengui en compte-, el que sí volem marcar és el que dèiem abans: Si feim una llei, com ha dit el Sr. Sampol, una vegada que l'hem aprovada volem que s'executi, que sigui eficaç i que cobreixi i doni garanties a tothom que s'aplica aquesta llei, i, senzillament, pel procés que veiem, certament escoltam tothom, certament rebent suggerències, passen els mesos, passa el temps i no tenim cap garantia que això sigui així, que realment aquesta llei s'aplica d'una manera eficaç. Pensi una cosa: Si aquesta llei no s'aplica bé i qualcú ha dit d'un recurs d'inconstitucionalitat, però hi altres temes que veim pels mitjans de comunicació, de recursos, de gent que pugui posar entrebancs a l'hora de pagar, de temes d'execució, de vies executives, etc., podria passar que suportassin aquesta llei una sèrie de col·lectius i altra gent no pagàs, i això crea, jo crec, com a mínim, una inseguretat que pot provocar i pot fer perdre l'eficàcia de la mateixa llei que aprovarem en aquest Parlament.

Per tant, el que voldria remarcar amb aquesta compareixença -llavors ja intentarem, en la moció, matisar molt més i venir a discutir aquí aquests temes- és que vàrem tenir una llei precipitada, improvisada en gran part, per solventar problemes immediats...

EL SR. PRESIDENT:

Li prec que vagi acabant, Sr. Obrador, que té el temps totalment esgotat, eh?

EL SR. OBRADOR I MORATINOS:

I que a partir d'aquest moment, el que he dit és que l'aplicació dels reglaments no és conseqüència d'una mala gestió o del mal treball d'un funcionari, és conseqüència del fet que la llei va sortir precipitada, en poc temps i, sobretot, davant una aplicació immediata que, com veim, no es realitza adequadament.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Obrador. Per la contrarèplica té la paraula el Conseller Sr. Forcades.

EL CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Alexandre Forcades i Juan):

Gràcies, Sr. President. Oportuna la presentació d'aquesta interpel·lació, perquè vostè em dona ja Efectivament no es cobraran els 6.500 milions de pessetes, no es cobraran i no per falta d'eficiència, sinó perquè realment es varen introduir una sèrie de millores, d'exempcions, de bonificacions objectives, de pagaments d'indemnitzacions, etc., i no es cobraran, o sigui que no anem per aquí. L'he invitat un parell de vegades perquè vengui a la Conselleria a veure què passa amb Eivissa, perquè pens que hi ha dues coses importants, que és que això du molta feina i com que du molta feina, jo no he dit concretament dins una comissió: Vengui, perquè vostè diu que rep informacions, de manera que venint vostè allà ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Forcades, és per fer-li l'observació que la contrarèplica és a la intervenció del Sr. Obrador; els altres grups -s'han limitat a fixar posició.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA
(Alexandre Forcades i Juan):

Perdó, perdó, perdó. Jo crec que per descomptat hem d'agrair la intervenció del seu antecessor perquè ha motivat, en el sentit que ha fet un missatge, que com la llei s'ha aprovat, l'hem de complir i aleshores jo consider molt positiva la forma com vostè s'ha recolzat damunt aquest missatge, jo li he de contestar que la llei no la veig improvisada ni precipitada, sí la veig ajustada. Jo li voldria concordar les dificultats que tenim, que vostè hagués tengut si hagués estat Conseller d'Economia i Hisenda, davant una actuació en la qual crec que els polítics estam poc temps, hem d'anar amb la llengua defora i aquestes coses s'han de fer sempre contra rellotge.

En conseqüència, no veig que els problemes que tenim siguin d'improvisació, sinó problemes de la dificultat per posar-ho en marxa. De memòria li dic que la majoria de coses que vostè ha esmentat dels reglaments que no han sortit, o que no n'ha sortit cap, realment li vull repetir que tenim un reglament tributari que jo entenc que no devem llegir el mateix, perquè "constitueix l'objecte d'aquest decret el desplegament normatiu dels aspectes", parlava en una llengua estrangera per a mi, aquest és el que empra, no? Aquest reglament, idò, s'ha fet amb una gran participació i després, com li he dit, hi ha dos reglaments més, el reglament que parla dels temes de manteniment i el que parla dels temes de les inversions. Vostè ha esmentat dues o tres frases que es contradieien, diríem, amb esmenes que havíem aprovat. Jo li dic de memòria que tot el que vostè ha esmentat en aquesta segona intervenció no hi és; li concorda, com vostè diu, que ens trobam en els esborranys, però quan hem fet els repassos del reglament, les dues o tres coses que vostè ha esmentat lògicament les hem hagut de llevar perquè estaven en contradicció amb la llei.

Efectivament, el tema d'inconstitucionalitat, home!, hi ha tribunals i en qualsevol moment hi pot haver reclamacions, etc., etc. Les reclamacions, a mi em preocupen més aviat per la falta d'informació dels administrats, perquè evidentment un senyor que ara em diu a mi no sé què i no què més, li diré: Escolti, m'envii el rebut de contribució especial que vostè ha pagat a Palma per fer aquesta depuradora, en fi, serà un problema gravós tal vegada per falta de comunicació, però la veritat és que jo, amb les associacions de veïns, aquesta vegada, així com l'altra vegada vaig complir el mínim que vaig poder, va ser una simple consulta formal, la que em donà temps, aquesta vegada ens hem bolcat per esperar suggerències i aleshores sí em preocupa aquesta gent i, si bé la llei tal com es va proposar com a projecte podia vorejar, per falta d'enteniment, la inconstitucionalitat, perquè tal vegada no s'entenia, amb les millores que es varen fer, donant aquesta autèntica autonomia de triar o no triar, etc., etc., la veritat és que jo no hi veig cap problema, ho dic amb la humilitat que quan hi ha tribunals qualsevol pot posar els recursos que vulgui, però estic bastant tranquil.

Una cosa sí em preocupa, lògicament, en relació amb una part dels ciutadans de Palma, i són les molèsties i les dificultats que puguin tenir per falta d'informació, però realment no es perdrà per nosaltres, pensam que això ho millorarem i quan dic que ho millorarem serà per intentar fer les coses millor, no perquè creim haver-les fet malament.

La veritat, Sr. President, la seva observació m'ha canviat... He perdut unes notes, que no és que fossin molt importants, però que realment, per atenció al Sr. Obrador, els hi voldria contestar, però ara no trop la nota. Insistesc que crec que hem resolt les dificultats que hi pugui haver hagut en les relacions amb les empreses subministradores. Per exemple, aquest programa informàtic que hem fet -n'hem fet dos, un per a empreses i un per a això- és un programa que es fa per fer més. Es va anunciar pel febrer, es va presentar dia 2, dia 3 i 4 de març, i es lliura dilluns dia 16, diskette més manual d'usuari, i es lliura per fer més, és a dir per donar i per ajudar, vull dir que "vale más decir ley " que no complir. Després, aquests problemes que m'ha plantejat quant a possible falta d'informació, jo li demanaria que miràs l'article 12 i l'article 14 de la llei i vostè veurà que un dels temes dels quals he pres nota estan perfectament resolts. En una paraula, esper amb il·lusió la moció, perquè al final jo crec que tant vostè com jo en sabrem un poc més. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

II.2) INTERPEL·LACIÓ R.G.E. NÚM. 401/92,
PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI
SOCIALISTA, RELATIVA A POLÍTICA INDUSTRIAL.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la interpel·lació següent, que és la núm. 401/92, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a política industrial. En nom del grup interpel·lant, té la paraula el Diputat Sr. Valenciano.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Així com s'acaba de dir que el cànon d'aigua es va fer amb precipitació, es va fer massa de veres, la indústria demana tot el contrari, demana que se li tenguí consideració, demana que li tenguin atencions, demana que li tenguin estima, és a dir, demana un tractament digne per part d'aquest Govern, un tractament d'igualtat amb els altres sectors econòmics. Demana que no continuïn deixant-la de banda, perquè és un sector econòmic amb possibilitats, perquè és un sector econòmic que té futur i aquest futur ha de ser beneficiós per a les nostres illes.

Hem vist com durant aquesta dècada que hi ha hagut aquest Govern la indústria de les nostres illes s'anava enfonsant, poc a poc, açò sí, amb una mirada pètria, amb una mirada impassible per part de la Conselleria d'Indústria i això que en aquest Parlament, vostès ho saben, han vengut interpel·lacions, interpel·lació darrera interpel·lació, han vengut mocions, moció darrera moció, han vengut proposicions no de llei, han vengut propostes, han vengut preguntes, han vengut esmenes durant nou anys, no només per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA, sinó de tota l'oposició.

Evidentment, no totes les zones o no totes les comarques de les nostres illes són llocs que tinguin una implantació industrial. En aquesta intervenció em permetran que jo faci esment a dos llocs, a dues comarques, a dos territoris industrials en els quals encara hi resideix una indústria tradicional i que han vist com poc a poc, progressivament, gradualment anaven perdent importància, anaven perdent pes aquests darrers temps. Evidentment, com saben els Srs. Diputats, em referesc al Raiguer de Mallorca i a l'illa de Menorca, les dues zones industrialment més importants de les Illes Balears.

El Raiguer és una zona de Mallorca que, com saben els diputats, té aproximadament uns 50.000 habitants. Això significa un 6,7% de la població de Mallorca i en aquest lloc on hi havia un 6,7% de la població de Mallorca hi radicava un 18,7% de les empreses de Mallorca, és a dir que el nombre d'empreses per habitant es triplicava en aquesta zona respecte de les altres, era una zona eminentment industrial.

Anem a veure què ha passat aquests darrers anys, què ha passat durant aquesta dècada en aquesta zona del Raiguer. Si estudiem el cens de la població ens adonem que és una comarca en recessió, perquè si analitzem l'evolució de la població de Mallorca, de l'any 1986 al 1990 aquesta zona disminueix el seu creixement en un 10% en relació amb la resta de l'illa, i, a més a més, la població que queda en aquesta zona de cada vegada es va envellint més, és a dir, de cada vegada els joves hi viuen manco, en fugen i és una zona que es va envellint per sobre la mitjana de Mallorca.

Què podem dir de la importància industrial del Raiguer, a part que tinguem una mitjana de tres vegades més empreses que la resta de l'illa de Mallorca? Per exemple, de tots els tallers de calçat que hi havia a Mallorca, en el Raiguer n'hi havia, escoltin bé, un 89,72% dels tallers de Mallorca. De tallers de pell, per exemple, n'hi havia més d'un 50%, si volen la xifra exacta un 53,13%, i ara, Sr. Conseller, què hi ha, l'any 1992? Quants n'hi ha? Quin tant per cent hi ha? Què podem dir de la importància industrial? Què podem dir de l'atur?

Una pinzellada: Inca, per exemple, l'any 1983 hi havia 616 aturats; l'any 1989, 1446, és a dir, més del doble, la gran majoria del sector industrial. Alaró, un altre lloc on hi havia indústria, de 47 aturats passam a més de 172. Es multiplica per... podríem anar analitzant l'atur d'aquesta zona i comprovaríem que aquest atur precisament prové del sector de la indústria tradicional. Per tant, quin és el resum d'aquesta dècada, per al Raiguer? Ha estat industrialment una bona dècada? Hem vist que les indústries progressaven i que de cada vegada generàvem més llocs de feina o, pel contrari, que anaven disminuint paulatinament, progressivament, i hi havia més atur? Això sí, mentre passava açò, com saben tots els diputats, hi

havia un important multimilionari pla de reindustrialització, açò es trobava en marxa, però on era aquest pla en aquell moment? Qui se'n profitava, Sr. Conseller? Quins fruits va donar, aquest pla, per al Raiguer? Quina incidència va tenir en aquella zona?

El cas de Menorca, Srs. Diputats, quant al tema industrial és exactament igual. Les xifres de l'atur a Ciutadella es multipliquen per al sector industrial i a les altres poblacions també, aproximadament un 90%. Em permetran que no els cansi amb xifres, Srs. Diputats, xifres que vostès coneixen, que les han vist i fins i tot que han vist patir a la gent, que han vist reflectides en les cares de les persones que treballaven en aquest sector.

Dues zones, repetesc, les més significatives de la nostra indústria. I aquestes zones que eren més significatives, ho són ara? Té la mateixa importància que tenia abans, aquest sector? Tenen una bona salut industrial, aquestes zones, o no la tenen? Jo estic segur que vostès, Srs. Diputats, no tenen tan clar quina seria la resposta a aquesta pregunta, perquè si un temps deien amb orgull que tenien indústria, jo dubto que en aquests moments hi hagi molts diputats que sentin el mateix orgull amb el qual deien que tenien indústria els anys 1985, 1986 i 1987.

Anem a veure, precisament en aquest temps, durant aquesta dècada, aquests darrers anys quina ha estat la política del Govern de la Comunitat Autònoma; examinem a veure què han fet, constatem els diners que s'han desapropiat i que han anat a engreixar la xifra del superàvit de la Comunitat Autònoma. Jo els voldria dir una cosa, Srs. Diputats: L'any 1987, per exemple, al capítol d'inversions, la Conselleria tenia disponibles 607 milions de pessetes per a inversions. Vostès saben quants en van gastar, segons les liquidacions que presenten al Parlament? De 607 milions en van gastar 72, crèdit ordenat, un 11,86%. els puc llegir l'any 1988 o l'any 1989, de 1.246 milions que disposaven en van gastar un 82,68%, 781 milions.

Si estudiem de l'any 1987 al 1990 -són les darreres xifres que hem pogut analitzar- resulta que de l'any 1987 al 1990 es disposaven per poder gastar, capítol d'inversions, 6+7, 3.757 milions i se'n van gastar, crèdit ordenat, 2.020, és a dir, Srs. Diputats, que van quedar 1.700 milions que van anar a engreixar la xifra de doblers no utilitzats, la xifra del superàvit d'aquesta Comunitat Autònoma. Com poden veure, Srs. Diputats, d'aquests diners disposats en aquest període pràcticament només n'han gastat la meitat, concretament un 53,77%, en el moment en el qual era important, era necessari i que, per unanimitat, en aquest Parlament es va tenir la voluntat decidida de voler posar en marxa un pla de reindustrialització, però, atenció, es van gastar 2.000 milions.

Efectivament, però aquests 2.000 milions, Sr. Conseller, es van gastar bé? S'han invertit bé? S'han destinat a introduir noves tecnologies en el sector industrial? Aquests 2.000 milions, s'han destinat a inversions per poder tenir productes industrials més homologats? Aquests 2.000 milions, s'han invertit perquè les empreses inverteixin en disseny i moda? Jo crec, Srs. Diputats, que si volem tenir una perspectiva real del que s'ha fet en el tema industrial hem de saber exactament que han dedicat aquests 2.000 milions a tres capítols fonamentals i els més importants per a la indústria com són introducció de noves tecnologies, normalització i homologació i disseny i moda.

Què s'ha gastat en aquests temes? Per exemple, l'any 1989, en noves tecnologies, pregunta formulada per aquest diputat a la Conselleria d'Indústria. Resposta: 42 milions de pessetes en noves tecnologies, 31 en disseny i moda, 32 en normalització i homologació; en total, 106 milions, l'any 1989, en aquests tres aspectes, resposta que consta en el Butlletí Oficial del Parlament, resposta que donam per bona, suposam que no ens enganen. Per tant, 106 milions, l'any 1989, en aquests tres aspectes. L'any 1990, 115 milions. Aquestes són les inversions en aquests tres aspectes fonamentals, però de què disposàvem, els anys 1989 i 1990? L'any 1989 disposàvem de 1.246 milions i només en van gastar 106, és a dir, un 8,5, i l'any 1990, *tal para cual*, de 1.265 en van gastar 115, un 9,1.

Per tant, Srs. Diputats, quina és la conclusió de la política d'inversions en matèria d'indústria, que ha fet aquest Govern? Em permetran que digui que és una conclusió doble: Primerament, despreocupada. Per què? Perquè es deixen desaprovats 1.700 milions de pessetes, es deixa desaprovat un 50% del que es podia invertir, i és una política dispersa. Per què? Perquè amb 2.000 milions que s'havien de gastar no s'han sabut invertir a llocs fonamentals, on eren imprescindibles per millorar la productivitat i la competitivitat de la nostra indústria. Per tant, que no es digui que no hi havia diners. Hi havia diners, el que passa és que no s'han sabut invertir i els que s'han invertit no s'han sabut rendibilitzar prou.

Per tant, Srs. Diputats, quin és l'esbós de la situació de la indústria balear aquests darrers anys? Disposàvem d'una indústria tradicional a dos llocs, en el Raiguer i a Menorca. Es disposava de diners i de competències per actuar, el Parlament i el Govern van elaborar un pla de reindustrialització i, quina ha estat la conseqüència de tot açò? Quina és la situació l'any 1992? No s'ha invertit un 50% dels diners dels quals es disposava i els que s'han invertit s'ha fet d'una forma aleatòria. Per tant, Srs. Diputats, vostès mateixos treguin la conclusió, és una conclusió claríssima, és una conclusió de fracàs.

Jo sé que qualcú de vostès, Srs. Diputats, segurament opinarà que tot açò està molt bé, que tot açò ja és aigua passada i que hi ha hagut unes eleccions, el Sr. Riera diu que sí, que efectivament. ..

EL SR. PRESIDENT:

Li prec que vagi acabant, Sr. Diputat.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

Vaig a acabar, Sr. President. I que la dreta ha tomat formar govern. Jo els voldria dir que en aquests moments la preocupació del Grup Parlamentari SOCIALISTA no és precisament el que ha passat, sinó el que pot passar, és a dir: Quina política industrial, Sr. Conseller, pretenen fer aquesta legislatura? Quina política industrial pretenen fer? Aquesta és, en aquests moments, la nostra preocupació. Per què? Perquè no s'ha produït cap canvi en absolut, hi ha el mateix equip a la Conselleria, un equip perdedor, perquè ja ha perdut per golejada, sense una política industrial definida, sense cap iniciativa, i mentrestant ens trobam en una situació de crisi que incideix en la nostra economia i de moment, Srs. Diputats, no tenim cap resposta.

Aquesta és precisament la nostra preocupació. El Conseller fa quasi un any que és conseller, perquè ja fa quasi un any, fa nou mesos ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, li tom a pregar que vagi acabant. Passa més de cinc minuts del temps que tenia assignat per a la seva intervenció.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

Ara mateix acab, Sr. President. I en aquests nou mesos no hem vist cap actuació, no hem vist cap plantejament global, no hem vist cap iniciativa aquí, en el Parlament, en matèria industrial, i precisament per açò, Sr. President i Srs. Diputats, precisament per aquest motiu el nostre grup parlamentari presenta aquesta interpel·lació en aquest Parlament, perquè volem que ens expliqui, que ens digui com pensa convertir la indústria de les nostres illes en un sector de futur en el qual puguin fer feina els nostres fills. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el representant del Govern per contestar la interpel·lació durant un temps de deu minuts.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA (Cristòfol Triay i Humbert):

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Com vostè ha dit molt bé, Sr. Valenciano, difícilment jo li contestaré sobre els anys passats, jo vaig prendre possessió fa aproximadament vuit mesos i la meua responsabilitat és des del moment que vaig entrar a formar part d'aquest Govern. En primer lloc, li voldria dir que les competències concretes que té aquesta Comunitat Autònoma en matèria d'indústria són únicament i exclusivament en el tema de control, d'inspecció, que ens vénen per via executiva. Nosaltres no tenim la competència concreta en indústria que té l'Administració central i, per tant, des d'aquesta Comunitat Autònoma, en tot cas, el que feim és suplir les carències i deficiències d'una política global industrial que no es té en aquest país.

Fa molts pocs dies, en el Parlament de la nació, diversos grups de l'oposició van demanar al Ministre d'Indústria un pla específic per a les PIME, per a la petita i mitjana empresa d'aquest país, i la resposta va ser que ja hi havia mesures concretes a nivell global i que no tenien per què fer unes mesures específiques per a la petita i mitjana empresa. Falten vuit mesos per entrar al Mercat Comú, el 1993, i aquest Govern -dic aquest Govern al de Madrid-, no únicament en aquesta Comunitat Autònoma, sinó arreu de tot l'Estat espanyol, vol que entrem en una acció de convergència al Mercat Comú i jo li diré com ho farem, no per culpa d'aquesta Comunitat Autònoma, sinó per culpa d'una política global econòmica i econòmica equivocada d'aquest Govern central.

Tenim una inflació 3 o 4 punts per damunt d'altres països, una taxa d'atur entre 3 i 4 punts per damunt dels altres països, uns interessos del crèdit entre 4 i 5 punts -avui; fa un any o dos era entre 6 i 7, pagaven els diners al 19% i al 20%-, una pesseta sobrevalorada, cosa que ens condueix a tenir excessives dificultats d'exportació, a nosaltres, als empresaris d'aquestes illes que elaboram els nostres productes; un sistema educatiu relacionat amb l'empresa totalment caduc, inoportú, perquè creim que en aquestes altures ja s'hauria de tenir un sistema educatiu incardinat entre la Universitat i l'empresa, i no es té: uns costos de seguretat social excessius, els més alts de tots els que formam el Mercat Comú, i uns recursos d'investigació i desenvolupament que el Govern central ha aplicat fa molt poc temps.

Com vol que siguem competitius, no únicament en aquestes illes, sinó arreu de l'Estat espanyol? No és una política que es pugui dur des d'aquí, és una política nefasta ja que vostès han tingut vuit anys per preparar els sectors industrials de la nostra Comunitat i de les altres per entrar al Mercat Comú. Vostè diu que nosaltres no feim res de tot açò. S'ha fet, faré i es continuarà fent el suplement d'aquesta política que vostès no han fet com és el fet de recolzar amb punts d'interès de 6% i 8% aquest crèdit car que es té a nivell de les entitats bancàries; donam i donarem suport al tema de la formació professional, més de 50 milions de pessetes el 1991; tenim l'Institut Balear de Disseny i col·laboram amb totes les empreses que ho demanin, amb els sectors bijuter, calçat, pell, etc., etc., col·laborant en la investigació, amb els quaderns de tendències, açò es feia i ho continuarem fent des de la Conselleria.

Col·laboram eficaçment amb l'artesanía, supòs que ho deu conèixer, però encara hi ha un tema més important: Nosaltres creim que la rendibilitat i l'eficàcia d'aquestes empreses no vindrà per l'actuació d'aquest Govern, vindrà perquè l'entorn que tinguin sigui l'ideal i l'eficaç. Com poden tenir un entorn eficaç amb aquesta política que s'ha tingut a nivell nacional?

Sr. Valenciano, nosaltres creiem que aquests anys s'ha actuat i si no, vostè faci una llista, des del dia que es va fer el Pla de reindustrialització fins avui, una llista nominal de com empreses van sol·licitar i van aconseguir les subvencions a fons perdut per a innovació tecnològica, per a naus industrials, per a maquinària, etc., etc; no digui que no s'ha fet. Nosaltres consideram que tot és millorable, que probablement aquest Pla de reindustrialització s'ha d'actualitzar, però en qualsevol cas aquestes empreses que avui en dia deixen de ser competitives per afrontar el mercat exterior no és per culpa, ni de molt,

d'aquest Govern, perquè, com he dit abans, suplim el que hauria de fer i no fa l'Administració central.

Nosaltres continuarem la tasca que competencialment tenim a nivell industrial, que és el control i la inspecció, i continuarem col·laborant amb els sectors de calçat, de bijuteria, de confecció en pell, d'artesanía, de nàutica, etc., etc., en la mesura de les nostres possibilitats i en qualsevol cas, com li dic, vostè no pot afirmar que la pèrdua de la competitivitat de les empreses de les nostres illes ha estat culpa d'aquest govern. Ens trobam en un mercat lliure i tota empresa té dret a néixer, a créixer i desgraciadament a morir, però no serà en funció del fet de rebre ajuda d'aquest Govern, sinó de saber i estar en condicions de competir amb els països del Mercat Comú, que en aquest cas són els que tenim més prop.

Jo som dels que creuen que no hi ha una crisi industrial, sinó que tal vegada hi ha una crisi d'empreses o d'empresaris, perquè de la mateixa manera que hi ha empreses que tanquen, n'hi ha moltes d'altres que es troben en condicions d'afrontar un repte important de cara al futur. Nosaltres apostarem per donar suport a les empreses que evidentment ens donin garanties d'estar disposades a lluitar amb innovació tecnològica, amb formació professional adient i volen ser empreses competidores amb la resta dels països del nostre entorn. Per tant, tot i retocant aquesta política industrial que s'ha duit fins ara, de la qual jo no em vull fer responsable, nosaltres creim que tot és millorable, que amb unes despeses més importants en propers exercicis podem ajudar i donar suport a l'empresa tradicional de les nostres illes, tant de Menorca com del Raiguer, que vostè havia dit abans. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Pel Grup Parlamentari MIXT, per fixar la posició, té la paraula el Diputat Sr. Peralta.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President. Sres i Srs. Diputats.

La nostra posició en aquest tema és que ni tot és tan negre com ho ha exposat el Sr. Valenciano ni tampoc no és tan blanc, almanco per a la nostra Comunitat, com ho exposa el Sr. Conseller d'Indústria. Avui, concretament, un diari de Menorca du un titular que diu que durant el mes de febrer l'atur registrat a Menorca ha pujat a 3.814 persones. Això suposa el 15,9% de la població activa de Menorca, percentatge certament elevat i preocupant, i la majoria de les persones que han passat a aquestes llistes d'atur provenen precisament de la indústria, més de la banda de Ciutadella que de la banda de Maó, perquè aquestes ja hi van passar abans, ja fa més estona que són a l'atur.

Jo crec que no hi ha dubte que al llarg dels darrers anys s'ha produït un enfonsament de la indústria, especialment del calçat, a Mallorca i a Menorca i que hi ha una crisi important en el sector de la bijuteria, a Menorca. L'interpel·lant ha parlat de la situació de la indústria a Mallorca, concretament de la indústria de la pell a la comarca del Raiguer. També hem d'afegir a açò un tema que serà objecte de debat a continuació i que han motivat debats importants que hi ha hagut aquí, encara que no tengués un pes específic diríem determinat dins la indústria de la Comunitat, però tot ajuda, la crisi que s'ha produït en la poca indústria nàutica que teníem, i el que és preocupant és que davant aquest enfonsament que es ve produint de forma continuada, evidentment aquest Pla de reindustrialització no ha donat una alternativa, no ha donat una solució a aquesta situació general pessimista; més que pessimista, diríem negativa.

Per tant, caldria dir que estam d'acord amb moltes de les coses que ha dit el Conseller d'Indústria, perquè les iniciatives del Govern de l'Estat per a la reindustrialització arreu de tot el seu territori, de tot el territori de l'Estat, no són tampoc massa; jo diria que són poquíssimes i que normalment arriben tard a les comarques o a les zones que requereixen aquesta reindustrialització i encara més a zones on es produeix una política, diríem, molt negativa per falta de previsió, com ja ha dit el Conseller, que a les zones on es produeix aquesta reindustrialització.

Per tant, el que caldria, jo he pres nota del que ha dit el Sr. Conseller d'Indústria, que probablement s'ha d'actualitzar aquest Pla de reindustrialització, però esperem que no sigui probablement, sinó que certament es produeixi aquesta actualització. Tot i les dificultats que hi hagi, que realment es produeixi aquesta reindustrialització, que és absolutament necessària com a alternativa econòmica a altres sectors dins la nostra Comunitat Autònoma. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. Pel Grup Parlamentari PSM i EEM, té la paraula el Diputat Sr. Orfila.

EL SR. ORFILA I PONS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs, Diputats.

Més d'un bilió de pessetes haurà d'invertir el sector industrial a l'Estat espanyol per tal d'adaptar-se a la normativa mediambiental de la Comunitat Europea, segons ha assenyalat Isabel Sagués, consultora del Banc General del Medi Ambient, a partir d'un estudi realitzat pel Ministeri d'Indústria. Denunciava, al mateix temps, la referida consultora la inexistència d'estudis seriosos sobre aquest tema a la majoria de comunitats autònomes i alarmava, és a dir, donava un cop d'avís als empresaris per tal que estiguessin preparats per afrontar les exigències comunitàries en matèries com són homologació de qualitats i normativa mediambiental.

El Govern murcià promet 150.000 milions de pessetes per a un pla industrial destinat essencialment a Cartagena; la Comissió de les Comunitats Europees adverteix en un document aprovat fa poc temps sobre la situació global preocupant de la indústria espanyola, analitzant que els avantatges del mercat únic són més que discutibles per als països perifèrics i per a les

petites empreses... declara que el que és realment important d'aquest any 1992, pel que fa al País Basc, és la preparació per afrontar tot el que ha de representar l'Acta Única Europea i especialment tot allò que farà referència a la competitivitat dels productes elaborats o fabricats a Euskadi. Pràctica unanimitat dels programes electorals dels diferents grups que concorren a les eleccions al Parlament de Catalunya: reforçar el teixit industrial del país. El desafiament del 1993, segons un informe de la Comissió Europea, obliga a un enorme esforç d'adaptació per a les petites empreses, ja que, en suprimir-se les fronteres comercials, es destruiran els mercats protegits i això obligarà les petites empreses a augmentar les seves dimensions o a trobar aliats, socis complementaris per poder sobreviure en un mercat més i obert a tot tipus de competència.

Són petits flaixos que retraten la preocupació per al futur d'un dels sectors, l'industrial, que més ha de rebre les conseqüències de l'entrada en vigor de l'Acta Única Europea. Què succeeix, mentrestant, a les nostres illes? Problemes en el sector de la construcció nàutica, que en parlarem d'aquí a un moment; fort descens del nombre de treballadors empleats en el sector del calçat, que el 1986 donava feina a 7.744 treballadors i el 1991 sols a 3.317, amb una caiguda de les exportacions d'un 34% entre el 1986 i 1989; problemes de les empreses bijuteres, que d'esforçar-se molt més per poder exportar a causa de la competència de la bijuteria groga; problemes a les indústries agro-alimentàries que, amb excepcions, corren el perill de desaparèixer en bona part o de quedar reduïdes al mínim exponent.

El fet és que la nostra Comunitat es troba entre les tres darreres comunitats autònomes pel que fa al nivell d'industrialització i és una de les que té més difícils les perspectives de creixement. El nostre grup, Sr. Conseller, ha denunciat de forma reiterada l'abandonament, la infravaloració que s'ha fet sempre des d'aquest Govern del sector industrial, la política dels anteriors governs de la qual vostè diu que no es vol fer responsable i també de la d'ara. La setmana passada, en ocasió de la interpel·lació de la política de comerç li dèiem que amb uns pressuposts tan esquifits com els de la seva conselleria difícilment podrem afrontar els reptes d'un futur que es presenta complicat per a aquests sectors.

Pel seu origen, vostè sap perfectament l'esforç que algunes empreses fan per adaptar-se a les noves necessitats, incorporant noves tecnologies, posant l'èmfasi en qüestions cada dia més fonamentals com són el disseny i la moda. Sap, potser més que ningú d'aquí dins, com han passat a ser vitals els controls de qualitat que permetin l'homologació d'acord amb les exigències comunitàries. No troba, sincerament, que el Govern del qual forma part no dedica un esforç suficient a un sector que si baixa la guàrdia pot perdre definitivament el tren d'Europa?

Sr. Conseller, mentre un industrial que necessita ubicar la seva empresa a un lloc dotat amb la infraestructura necessària hagi de pagar el preu del sòl als polígons de les ciutats tradicionalment industrials a un preu com el de Palma, que arriba a les 80.000 pessetes metre quadrat, quan a les ciutats de Castella-La Manxa o de Lleó el poden trobar a 4.000 pessetes, difícilment podrem parlar d'una política seriosa de foment industrial i continuarem obligant a les empreses industrials a fugir de les Illes o bé a cercar injustificables declaracions d'interès social per ubicar-se a terrenys qualificats com a sòl rústic o no urbanitzable. Quina és la política de la seva Conselleria per abaratir el sòl industrial? Quin pressupost hi dedica? Creu sincerament que n'hi ha prou, que hi farà coneixedor en aquest problema?

La setmana passada, amb motiu d'una compareixença en comissió per informar de la famosa fàbrica de bombetes de Petra, li dèiem que no hi ha realment una política incisiva en matèria de captació de noves indústries, i aquesta va lligada a moltes qüestions, entre les quals la del preu del sòl industrial. Quina és la seva política per captar noves indústries? Quantes n'ha gestionat el seu Govern, els darrers vuit anys? Quants llocs de feina reals s'han creat a partir d'aquesta política? Es podrien comptar amb els dits d'una mà. Creu vostè, Sr. Conseller, que amb un pressupost d'una dotzena escassa de milions en inversions destinats a medi ambient industrial es poden afrontar uns objectius com els que vostè mateix descriu a la memòria que acompanya els seus pressuposts per a enguany?

Allà parla de promoure, fomentar, contribuir, millorar, gestionar, desenvolupar activitats d'investigació, millorar seguretat, controlar, inspeccionar, avaluar, mesurar, mantenir, organitzar, impulsar. Sr. Conseller, la seva Conselleria és incapaç a fer un 10% de tot açò amb els pressuposts que té, si ho vol fer mitjanament bé. I té problemes. El sector li demana solucions perquè no entenen la passivitat envers ells quan fan comparacions i veuen l'activitat i el pressupost que es dedica a altres conselleries i a altres sectors. Té problemes i encara en tindrà més.

No és tracta sols ja del sector del calçat, amb una part submergida que cada dia té més pes, segons denunciïn els sindicats; no es tracta sols dels bijuters que necessiten doblar l'esforç de promoció comercial i encara no els basta. Ha pensat vostè què farà, quina política impulsarà quan el sector de la construcció, la indústria de la construcció es trobi que els nivells de creixement mantinguts fins avui ja no són possibles, que decreixen de forma constant les demandes de construcció de nous hotels, de nous blocs d'apartaments; que l'emigració que hi ha cap a Barcelona i cap a Sevilla, atreta pels jocs olímpics i l'Expo-92 intenta tornar o simplement ja no se'n va ningú més? ¿Ha pensat que la construcció té unes possibilitats finites, limitades per créixer i fins i tot per mantenir-se i que el Sr. Cladera l'avisava de fa molt temps, no és pot créixer de forma il·limitada?

S'ha plantejat seriosament aquest Govern una política de reconversió d'aquest sector? Una política que haurà de tenir en compte les dificultats d'aprenentatge de nous oficis per gent que no ha fet res més en tota la seva vida? Una reconversió que possiblement s'haurà d'afrontar en el moment que és més difícil la situació dels altres sectors? Creuen vostès en el creixement il·limitat? Quins plans té la seva Conselleria cap al futur? Quin

projecte té? Quin disseny del que ha de ser el sector industrial a mig i a llarg termini dins el projecte de país que vostès detenen? Tenen un projecte de país, vostès?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Orfila. Pel torn de rèplica, té la paraula el Sr. Valenciano.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Sr. Conseller, jo estic d'acord amb vostè en dues coses. La primera és que jo, per descomptat, no em voldria fer responsable de la política industrial que han fet: estic completament d'acord amb vostè, Sr. Conseller, no em voldria fer responsable de la política industrial que vostès han fet, de cap manera, i humanament l'entenc a vostè, políticament no ho entenc perquè crec que és una persona insolidària amb el seu grup, però no vull entrar en això, no és un problema meu, és un problema seu que vostè no vulgui respondre ni estigui d'acord amb el que va fer el Govern anys passats, en això jo no hi entro ni en surt.

Una altra cosa amb la qual estic d'acord amb vostè és que efectivament -no probablement, segur, ja li ho han dit- el Pla de reindustrialització s'ha d'actualitzar i s'ha d'actualitzar en dos vessants, no només econòmicament i de gestió, sinó també que la situació industrial ha canviat i, per tant, l'estratègia que s'ha de fer a l'hora de planificar no pot ser de cap manera la mateixa que es va fer fa sis anys, però clar, hem de fer una interpel·lació i hem de fer com de dentistes, hem de fer una interpel·lació perquè finalment el Conseller digui que sí, que efectivament és necessari actualitzar el Pla de reindustrialització perquè no volem saber del passat i del que vendrà nosaltres tampoc no en sabem res. Hem de presentar una interpel·lació, hem de fer de dentistes i al final acabarem donant la raó al Sr. Demetrio Peña quan deia que "*el Conseller sólo sabe reír*". Per què? Perquè és impossible treure-li absolutament cap iniciativa positiva quan és necessari per al sector.

No obstant això, jo li voldria dir un parell de coses, Sr. Conseller, encara que vostè no en vulgui saber res. Jo crec que si es disposaven de 3.700 milions i se'n van gastar 1.700, un 53%, ¿ho troba normal, açò? Aquí passa qualque cosa. Què passa, aquí? I dels 2.000 milions invertits que resulta que estratègicament només n'han invertit bé 221, ¿vostè ho troba normal, també? Jo crec que efectivament fa falta una actualització, però moltíssim més profunda; no de maquillatge, sinó en profunditat i seriosa.

Quan parlen de Madrid, Sr. Conseller, i que no tenen competències, i tal i qual, ¿vostè creu que sense tenir competències vostès haurien aprovat un pla en el qual hi havien de destinar 3.700 milions de pessetes? No em faci ganes de riure! No em faci ganes de riure, vostè hi era, era diputat, aquí si que no hi ha històries, vostè el va votar, va ser ponent. Vostè creu que sense competències aprovarien aquest pla? Clar que hi ha competències per actuar, clar que era necessari! Per açò es va fer el pla i es va aprovar per unanimitat, el que passa és que el resultat ha estat un altre completament diferent del qual vostè no en vol saber res perquè, evidentment, s'estima més rentar-se'n

les mans, mira endavant i no mirar endarrera, perquè certament val més no mirar endarrera.

Quan parlen de Madrid i parlen de tarannà i aquestes coses, jo li voldria dir una cosa: En aquests moments l'Administració central té un pla tecnològic en el qual ha d'invertir, escoltin bé, 158.000 milions de pessetes per a les indústries. Aquest Govern, concretament Regina Revilla, Directora General de política tecnològica, va venir aquí, va parlar amb vostè -no, no hi era, amb l'anterior Conseller- i els va oferir un conveni. En saben res, vostès, d'aquest conveni? No es va fer, no es va voler fer. Fins i tot se'ls va donar un model de conveni perquè el firmassin, ni això. Aquesta legislatura, vostè ho sap, han tornat a venir aquí, el Sr. Antonio Muñoz, subdirector de la qualitat, va venir a parlar amb vostè -no hi podia ser, amb el Sr. Morano- i els tornen a oferir aquest conveni. Si aquest conveni es firmàs, d'aquests 158.300.000 milions de pessetes, només que en venguessin aquí un 1 % o un 2% significaria duplicar les inversions en indústria.

Per tant, vostès tenen portes obertes, amb la col·laboració vostès poden fer coses, es poden fer bastants coses, el que passa és que hi ha d'haver una voluntat positiva de fer-les. Tenim competències, perquè si no tenguéssim competències no hi hagués hagut Pla de reindustrialització ni res de res; si van fer un pla era perquè es podia fer i perquè es podia invertir. Per tant, Srs. Diputats, quin és el motiu de la interpel·lació per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA? Preocupació per la situació, ningú l'ha desmentida. He explicat dues comarques en concret, recessió, les indústries van a menys, resultat del que temem, és igual, no volem parlar del resultat, però és necessari fer qualque cosa, és necessari fer qualque cosa. Presenti aquest pla, el dugui al Parlament, el tornarem a discutir i esperem que el puguem tornar aprovar per unanimitat, però aquesta vegada amb efectivitat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per a la contrarèplica, té la paraula el Conseller Sr. Triay.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA (Cristòfol Triay i Humbert):

Gràcies, Sr. President. Sr. Valenciano, sàpiga que aquest famós conveni que vostè ha anomenat ja s'ha adreçat i enviat al Ministeri d'Indústria perquè quan li vagi bé ens cridi per firmar-lo, o sigui que des que ha arribat a aquesta Conselleria és un tema preocupant per a aquest Conseller i ja s'ha adreçat al Ministeri d'Indústria perquè quan els vagi bé el podem firmar.

Com li he dit abans en la meva intervenció, continuarem donant suport i col·laborant amb els sectors tradicionals de les nostres illes tal i com s'havia fet fins ara i -com li he dit, tot és millorable- amb aquest nou pla que pensam dur aquesta legislatura intentarem desenvolupar una nova política industrial, però vostè no ha contestat a cap dels arguments que jo li he dit en la meva primera intervenció de per què en aquesta Comunitat Autònoma trobam el sector empresarial amb les desigualtats enfront dels altres països de l'entorn del nostre. No ha contestat a cap i evidentment vostè no pot culpar aquest Govern d'aquesta falta de competitivitat de les empreses bàsicament exportadores com és ara bijuteria, calçat, etc., etc., perquè no té resposta,

perquè ens trobam en inferioritat de condicions dels altres països.

No m'ha contestat ni al diferencial dels punt d'interès del crèdit, ni al punt d'inflació, ni al sobrevalorament de la pesseta, que tenim unes grans dificultats per exportar, costos de seguretat social, etc., etc. La veritat és que no m'ha contestat a cap d'aquests punts i difícilment es podrà des d'aquest Govern donar suport a les petites i mitjanes empreses si no hi ha una política emmarcada, a nivell global, de l'Estat espanyol, que posi el marc adequat per poder competir en igualtat de condicions amb els altres països. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

III) PROPOSICIÓ NO DE LLEI R.G.E. NÚM. 2275/91, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI PP-UM, RELATIVA A CRISI A LA CONSTRUCCIÓ NÀUTICA A LES ILLES BALEARS.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al punt següent de l'Ordre del Dia, que és el corresponent a la Proposició no de llei núm. 2275/91, presentada pel Grup Parlamentari PP-UM, relativa a crisi a la construcció nàutica a les Illes Balears. En nom del grup proponent, té la paraula el Diputat Sr. Pons.

EL SR. PONS I VILLALONGA:

Gràcies, Sr. President. Sres. Diputades, Srs. Diputats.

La interpel·lació presentada en aquest Parlament pel Grup Parlamentari SOCIALISTA en l'anterior període de sessions relativa a la crisi que sofreix la construcció nàutica a les Illes Balears va derivar posteriorment en una moció que va presentar el mateix grup, lògicament, i una esmena del Grup Parlamentari MIXT, els continguts de les quals no van poder ser acceptats pel grup majoritari en aquest Parlament, PP-UM, però el contingut d'aquests documents sí que va donar lloc que el PP-UM presentés en aquesta Cambra aquesta proposició no de llei sobre la crisi de la construcció nàutica a les Illes Balears que avui és objecte de tràmit.

Abundant un poc en els continguts d'aquests documents, l'esmena del Grup Parlamentari MIXT demanava un canvi de data en la celebració de la Fira Nàutica. Nosaltres vam dir que entenem que havia de ser el mateix sector el que fixés aquesta data i no nosaltres. Evidentment, actualment la Fira Nàutica a Balears, la IX Mostra flotant internacional s'ha fixat entre el dia 16 i el dia 21 de setembre, si no sofreix canvis.

Quant a la moció del Grup Parlamentari SOCIALISTA, les propostes d'acord, perquè en demanava més d'una, van ser inviables per al nostre grup. Recordam que demanava al Parlament que instés el Govern de la Comunitat a elaborar un pla de viabilitat de l'empresa *Astilleros de Mallorca*. Evidentment, aquest tema tampoc no va tenir el suport de la majoria de la Cambra, tota vegada que gràcies a la intervenció del nostre Conseller d'Indústria, es va detectar que ja hi havia elaborat un pla de viabilitat de l'empresa *Astilleros de Mallorca* i que realment ha de ser així, han de ser els tècnics de la mateixa empresa els qui facin el pla de viabilitat i, en tot cas, el presentin per a les ajudes convenients si són procedents. El que lògicament fa el Govern d'aquesta Comunitat és fer plans directors, però no plans d'un sector determinat.

Un altre punt que demanava era que s'elaboràs un programa sectorial de reindustrialització del sector nàutic. Per a nosaltres tampoc no va ser correcte que haguéssim d'instar el Govern a aquesta elaboració. També entenem que el mateix sector ha de fer els seus programes i que els presenti. De fet, vull donar molt ràpidament un exemple d'un sector industrial de Menorca que el va presentar a finals de l'any 1991, un pla per a l'any 1992, en comercialització, i el Govern ha correspost positivament, i aquest pla avui té un incentiu important mentre, de tant en tant, el vagi desenvolupant el sector.

Un altre punt que demanava el Grup SOCIALISTA com a proposta d'acord a fi que el Parlament instés el Govern -i que lògicament tampoc no vam aprovar- era crear un institut tecnològic de la nàutica. Evidentment, nosaltres som a les mateixes que en els punts anteriors: És el mateix sector el que ha d'interessar un institut d'aquesta envergadura, ha de presentar el projecte convenient i, lògicament, els anys successius, demanar els programes que vulguin anar ampliant en aquest institut. També volem fer una fita al que hi ha a Menorca, que és l'ITEP, que ja fa uns anys que funciona, i el Govern d'aquesta Comunitat sempre l'ha incentivat amb les ajudes que ha pogut. Precisament aquest diputat que els parla el va visitar el mes passat i té unes instal·lacions tecnològiques estupendes, moltes de les quals, com una aula de disseny per ordinador que és una meravella, incentivades fins i tot al cent per cent pel Govern d'aquesta Comunitat, però és un programa que fan ells, ells s'ajuden i el Govern els ajuda, no açò que vostès demanen que no s'aguanta dempeus per a nosaltres. Jo crec que si en aquesta tribuna hi hagués el Diputat Miquel Pascual diria que açò és un disbarat.

El Grup SOCIALISTA també deia que el Parlament de les Illes Balears lamenta la inexistència d'un consell econòmic i social de les Illes Balears. Fa la impressió que mesclar un tema d'aquest tipus amb la crisi de la construcció nàutica era com si haguessin mirat dins un caixó i haguessin dit: Què hi duim més?, i hi van afegir aquesta cosa, perquè per a nosaltres no té cap sentit...

(*L'Honorable Sr. Vicepresident segon substitueix el Molt Hble. Sr. President en la direcció del debat*).

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, li voldria recordar que defensa la proposició no de llei del Grup PP-UM. Que hi ha una certa desviació en els seus arguments.

EL SR. PONS I VILLALONGA:

Era per donar una mica d'explicació sobre l'origen de la proposició no de llei, en la qual el Grup Parlamentari PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA demana que el Parlament de les Illes Balears interessi del Govern Balear que es dirigeixi al Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme perquè, a través de la Direcció General d'indústries siderúrgico-metal·lúrgiques i navals i de les entitats gestores del Pla nacional de reconversió naval, com són ... i la gerència del sector naval per tal que donin suport al pla de viabilitat abans esmentat, el pla de viabilitat elaborat per l'empresa *Astilleros de Mallorca*, per a la seva reconversió en una empresa moderna de reparació d'embarcacions. Aquest pla és el que, si ara té el suport suficient, serà el que es tramitarà davant el Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme.

El segon punt, que aquest sí que fa referència a les possibilitats d'aquest Govern balear, és de qualificar el sector nàutic com a preferent en l'accés als programes de promoció del Govern balear existents i, especialment, els que es refereixen a la promoció comercial i assistència a fires, modernització tecnològica, formació professional i promoció de disseny. Aquests són els incentius que estan a disposició perquè siguin justificats i demanats.

Crec necessari dir, perquè pel que s'ha sentit abans fa la impressió que la competència econòmica generalitzada és d'aquest Govern balear, quan nosaltres entenem que és del Govern central, i una petita explicació: Després de l'entrada d'Espanya a la Comunitat Econòmica Europea, el Govern central va firmar l'Acta Única Europea, que precisament entra en funcionament dia 1 de gener del 1993, que suposa la creació del mercat sense fronteres dins la Comunitat Autònoma. Aquest mercat tindrà un potencial de 340 milions de persones amb un poder adquisitiu mitjà sensiblement superior a l'espanyol i format per unes nacions amb un nivell industrialitzat més alt, en la majoria dels casos, deixant a part, possiblement, Portugal i Grècia.

La firma d'aquesta Acta Única es va fer sense negociar sectorialment els distints sectors econòmics espanyols i, quan es posa en marxa, la paulatina emissió de butlletins des de Brussel·les obliga el Govern central a adaptar-se econòmicament interiorment dins Espanya per arribar a l'Europa de les regions en les millors condicions possibles. Açò fa que es produeixin ajuts econòmics, reconversions industrials i plans de convergència, com es diuen últimament, tenen unes conseqüències socials negatives, són pèrdua de llocs de feina i estacionalitat de feina. Es restringeixen quotes de produccions; el canvi de la pesseta, com ja s'ha dit en intervencions anteriors, és devaluada, interessos bancaris alts, tot açò per mantenir un IPC que difícilment es manté perquè fins i tot la premsa publica: "*La política econòmica de Solchaga no logra controlar la inflación*".

Amb tot açò, què passa? Tot açò força el refredament de l'economia espanyola en general, que ha produït també una alarmant pèrdua de competitivitat que s'accentua a Balears per la insularitat. A vegades s'ha demanat la dimissió del Ministre Solchaga, però realment no s'ha produït perquè qualsevol ministre hauria de fer el mateix que fa el Ministre Solchaga, que és rebre o executar les ordres que reben d'Europa. Per tant, nosaltres pensam que aquesta possibilitat d'ajudar a les indústries, principalment la que ens ocupa, la indústria nàutica, ha de venir més ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pons, per favor, li agrairia que vagi acabant.

EL SR. PONS I VILLALONGA:

Tot d'una acabo Ha de venir més de l'economia general espanyola que no de la d'aquest Govern, que de fet la té. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Grups que vulguin intervenir? Pel Grup MIXT, té la paraula el Sr. Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Del repàs que ha fet el Sr. Pons respecte de les mocions presentades pel Grup Parlamentari SOCIALISTA i amb una esmena del Grup MIXT, ja que ell n'ha parlat, jo també vull fer referència a l'esmena respecte de la celebració de la fira nàutica. La notícia que ha donat el Sr. Pons és que efectivament no s'ha canviat la data, es faran el mes de setembre com abans, i jo dic al Sr. Pons i al grup de la majoria, que es varen oposar a aquest canvi, bé, a impulsar un canvi, que esperin a veure com anirà la fira. Esperin, i segurament esperin d'asseguts, però molt possiblement anirà malament.

Dit això, centrant-me ja a la proposició no de llei, voldria dir que, amb independència, sense perjudici que votàssim oportunament les mocions del Grup Parlamentari SOCIALISTA, avui segurament donarem suport a aquesta del Partit Popular perquè efectivament, si hi ha competències pel Ministeri d'Indústria d'aprovar el pla de viabilitat, em pareix molt bé que aquest Govern ho dugui al Ministeri d'Indústria. Ara bé, això no vol dir que ens hàgim de quedar mans plegades pel que fa a la resta.

Respecte del punt segon hi ha havia un dubte molt gros, que és que diu que s'ha de qualificar el sector com a preferent a l'accés a programes de promoció existents, per qui? Del Govern central o del Govern balear? Jo he entès que el Sr. Pons es referia al Govern balear. Aleshores jo crec que seria bo que, tal vegada amb una esmena *in vocce* acceptada per tots els grups, constàs, però de qualsevol manera m'alegro que sigui del Govern Balear, perquè precisament no tirem totes les pilotes fora, sinó que el Govern d'aquí també ajudi aquest sector, que és un dels sectors interessants per a la nostra indústria, un dels sectors que teòricament haurien de tenir futur i que nosaltres

hauríem de ser capdavanters. Per tant, també votarem que sí a aquest punt núm. 2.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pascual. Pel Grup Parlamentari PSM-EEM, té la paraula el Sr. Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Anem per parts: Aquesta proposta que fa el Sr. Pascual del Grup MIXT respecte del Govern de Balears, nosaltres ho havíem suposat, perquè segons el Pla de reindustrialització i segons la normativa és evident que és el Govern de Balears que té aquesta feina.

Dit això, jo crec que som davant una situació bastant esperpèntica. Dia 21 de novembre del 1991 es presenta en aquest Parlament aquesta proposició no de llei fruit d'una interpel·lació que hi va haver en aquest Parlament sobre aquest tema amb presència nombrosa del comitè d'empresa d'*Astillers de Mallorca*, que varen venir a escoltar la interpel·lació defensada pel Sr. Valenciano; el Conseller, en el debat, ens va explicar moltes coses que avui s'han tornat a dir i, a la vegada, ens trobam que el comitè d'empresa va ser rebut pel President de la Comunitat, Sr. Cañellas. Jo em deman: Què és? ¿Que el Govern, des del novembre del 1991, que el Conseller d'Indústria -que per cert ara xerra d'un altra cosa, no sabem de què i en un escó que no és el seu- no ha fet res des del novembre del 1991 respecte del tema que ens ocupa?

Jo estic un poc espantat, Sr. Triay i Humbert, perquè jo crec que davant el tema que vàrem debatre, davant dos plans de viabilitat que existien, que llavors es concreten només en un, que és el que debatem avui, si des del novembre del 91, dia 21, posem el desembre, que es presenta, fins a la data d'avui, a mitjan mes de març del 1992, la Conselleria d'Indústria no s'ha dirigit al Ministeri d'Indústria del Govern de l'Estat per tal de fer el que es proposa al punt primer i no ha fet tot el que es proposa en el punt segon, la veritat és que jo estaria empegueït. Estaria empegueït com a conseller i, la veritat, no entendria que què discuteixen. Si aquesta proposta l'hagués presentat qualsevol grup de l'oposició, se suposaria que podria ser aprovada o no, però jo crec que avui el Govern ja ens hauria de dir: Bé, el debat és interessant, però ja ho hem fet, perquè tal dia del mes desembre o del mes de gener parlarem amb el Ministeri d'Indústria i a la vegada ja hem posat en marxa els plans prevists en el pla de reindustrialització, que són aquests quatre més alguns altres.

Clar que nosaltres donam suport a això, evident que n'hi donam, però em pareix que després de tres mesos i mig d'haver-ho presentat, després de la crisi, dels estudis que hi ha de viabilitat d'*Astillers*, després de les entrevistes del Conseller amb el comitè d'empresa i del President de la Comunitat, imaginam que el Govern ja ha actuat. Si no, és una cosa totalment esperpèntica, i jo afegiria una altra cosa: Sr. Pons, la Comunitat Econòmica Europea també ha establert unes línies específiques pel tema que debatem, unes línies específiques d'ajuda i em sembla que unes directrius molt recents respecte d'aquest tema.

També m'estranya una mica que no s'hagi inclòs a la proposició no de llei, per bé que si vostès resolien que ho ha de vehicular el Ministeri d'Indústria, bé està, però crec que també s'hagués pogut intervenir un poc més, així com vostès diuen a l'exposició de motius i després no en tornen a parlar dins la proposta. Per tant, Sr. President, en nom del nostre Grup PSM i EEM, evidentment només podem donar suport a això, però la veritat, si el Govern, des del mes de novembre que vàrem debatre tots els problemes d'*Astillers de Mallorca*, no ha fet res en la direcció que ens ocupa, la veritat és que no sabem de què parlam. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Molts gràcies, Sr. Serra. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr. Valenciano.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

No sé si debatem la moció que vam presentar fa quatre mesos o debatem una proposició no de llei, el que és cert és que açò és un indicador de la mala consciència que tenien i precisament per açò van presentar aquesta proposició no de llei.

Jo vull recordar que l'anterior Conseller Oliver, en una proposició no de llei del nostre grup, va dir: Jo estic d'acord - aquí en el plenari, ho recull el Diari de Sessions-, el que passa és que no la podem votar perquè no és nostra, és a dir, que la passada legislatura el Grup Popular votava en funció de qui presentava les coses, no en funció de si les coses eren interessants o no ho eren, i ara, en aquesta legislatura, al meu entendre desgraciadament, es torna a repetir. Es presenta una moció on hi ha punts amb els quals no estan d'acord i s'han de votar en contra, però qualche punt amb qual estan d'acord també el voten en contra i després presenten una proposició no de llei que diu el mateix.

No es preocupin, nosaltres no ens giram la camisa i el votarem favorablement, a pesar que el mateix dia que vostès van votar en contra el mateix Conseller d'Indústria deia que estava a favor del primer punt i no sols això, sinó que deia que votarien a favor, els puc llegir el Diari de Sessions. Per tant, la nostra postura davant aquesta moció i també la del grup que dona suport al Govern és que aquest Govern no té res a dir quant al primer punt; creim que li hem de donar suport i que vostès tal vegada podrien fer qualche cosa des de Madrid, etc., etc., és a dir que aquí queda palès, primer, mala consciència; segon, que no feim les coses en funció de si hi ha un interès per resoldre els problemes, no, feim les coses en funció de qui les presenta.

Hem de celebrar, per tant, que el Grup Popular cregui -cosa que fins ara no havia dit- que efectivament el sector nàutic és un sector estratègic vinculat amb el turisme, que té futur, ho celebrem efectivament. És interessant que el Grup Popular accepti que és un sector que es troba en crisi; efectivament nosaltres també ho creim i que és un sector al qual s'ha de donar suport, però què significa implícitament aquesta proposició no de llei que vostès presenten? Significa dues coses. Primera, que fins ara vostès no han fet res, per tant és bo que ho reconeixin i que comencin a caminar, com se'ls ha dit, i per una altra banda que s'ha de tractar com un sector preferent.

El que em sorprèn una mica és que el vulguin tractar com un sector preferent quan aquest sector no s'ha recollit ni tan sols al Pla de reindustrialització. El que m'agradaria a mi seria que vostès presentassin una proposició de llei, no perquè jo els ho digui, sinó perquè supòs que entenen que el sector nàutic té unes característiques i unes peculiaritats concretes que el fan diferent de la resta de sectors industrials i per això necessita un programa concret. Per tant, és interessant no només dir genèricament que és un sector estratègic, sinó que és recullit, perquè són necessàries unes mesures concretes per fer-ho. Per tant, el que jo veig és que aquí hi ha un doble llenguatge. Per una banda, diuen que estan d'acord i voten en contra, i ara fa poc el Conseller deia que no hi havia crisi en el sector industrial i el Sr Pons i Villalonga també opina tot el contrari.

Aquí podríem acabar la nostra intervenció, però pensam que es bo que parlem una mica més d'aquesta crisi que en aquest moment va referida a una indústria nàutica, però que és una crisi generalitzada de tots els sectors. Poc a poc supòs que vostès aniran presentant proposicions no de llei semblants per veure si aconseguim arranjar els diferents sectors industrials. Gràcies.

(El Molt Hble. Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Dins el torn de rèplica, té la paraula el Sr. Pons Villalonga.

EL SR. PONS I VILLALONGA:

Gràcies, Sr. President. Només per afirmar que demanam el suport d'aquesta Cambra perquè interressi del Govern balear que es dirigeixi al Ministeri d'Indústria i, a través de la Direcció General d'indústries siderúrgico-metal·lúrgiques i navals, de les entitats gestores del Pla nacional de reconversió naval, donin suport a aquest pla de viabilitat perquè sigui tramitat. Res més, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Hi ha més intervencions, per part d'altres grups? Sí, Sr. Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Sí, només per una petita qüestió d'ordre: Saber si el que anam a votar és una cosa vigent o una cosa que el Govern ja ha fet, perquè si és una cosa que el Govern ja ha fet, aleshores no sé què votam aquí, d'acord amb el que és una proposició no de llei.

EL SR. PRESIDENT:

Per què demana la paraula, Sr. González i Ortea?

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA

Sí, Sr. Presidente. Para contestar al Sr. Serra en nombre del grupo parlamentario, porque creo que esto es una cuestión que pregunta a este grupo parlamentario. Quisiera contestar en nombre del grupo.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Serra, entenc que en aquests moments no hi ha lloc a la petició que ha fet i, en conseqüència, tampoc a cap intervenció en aquest sentit. Crec que la proposta s'ha debatut prou, el proponent ha donat explicació del que es proposa i hi ha hagut intervencions de tots els grups. Per tant, en aquest moment, una vegada tancat el debat, no hi ha lloc a cap altre tipus d'intervenció. En conseqüència, passam, idò, a la votació:

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de la proposició no de llei, es volen posar drets, per favor? Gràcies, es poden asseure.

En conseqüència, entenc que es pot considerar aprovada per assentiment. Queda aprovada per unanimitat la Proposició núm. 2275, presentada pel Grup Parlamentari PP-UM, relativa a crisi en la construcció nàutica a les Illes Balears.

Esgotat l'Ordre del Dia, conclou aquesta sessió. Moltes gràcies a tots.
